

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1256/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej
 - pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w związku z postępowaniem zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96,
 - pochodzących z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia,
 - pochodzących z Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia,
 - oraz kończące postępowania w odniesieniu do przywozu tego samego produktu pochodzącego z Bośni i Hercegowiny oraz z Turcji 1

Nota do czytelnika (zob. wewnętrzna tylna strona okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1256/2008

z dnia 16 grudnia 2008 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej

- pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w związku z postępowaniem zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96,
- pochodzących z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia,
- pochodzących z Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia,
- oraz kończące postępowania w odniesieniu do przywozu tego samego produktu pochodzącego z Bośni i Hercegowiny oraz z Turcji.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

niestopowej pochodzących między innymi z Tajlandii, Turcji i Ukrainy („obowiązujące środki”) ⁽²⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. W sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2 i 3,

2. OBECNE DOCHODZENIE

2.1. Skarga

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

- (2) W dniu 20 sierpnia 2007 r. Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Rur Spawanych w Unii Europejskiej („Komitet Obrony”), skarżący, złożyło skargę w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (3) Skarga zawierała wystarczające dowody dumpingu w odniesieniu do przedmiotowego produktu pochodzącego z Białorusi, Bośni i Hercegowiny, Chińskiej Republiki Ludowej

A. PROCEDURA

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1697/2002, ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali

⁽²⁾ Dz.U. L 259, z 27.9.2002, s. 8. Dnia 1 maja 2004 r. nastąpiło rozszerzenie Unii Europejskiej, do której przystąpiło 10 nowych państw członkowskich, między innymi Polska i Republika Czeska. Od tego dnia obowiązujące we Wspólnocie środki antydumpingowe zostały automatycznie rozszerzone i zaczęły być stosowane także przez nowe państwa członkowskie do przywozów z krajów trzecich. Tego samego dnia automatycznie przestały obowiązywać środki nałożone na nowe państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56, z 6.3.1996, s. 1.

(„ChRL”) i Rosji oraz wynikającej z tego istotnej szkody, aby uzasadnić, po konsultacji z Komitetem Doradczym, wszczęcie postępowania.

2.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (4) W dniu 25 czerwca 2007 r. Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Rur Spawanych w Unii Europejskiej, skarżący, w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej złożyło wniosek o dokonanie przeglądów zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek zawierał wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu przedmiotowego produktu z Tajlandii, Turcji i Ukrainy, oraz przeglądu okresowego obejmującego dumping oraz szkodę w odniesieniu do przywozu z Turcji. Po konsultacjach z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła przeglądy zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (6) W odniesieniu do Turcji wniosek zawierał wystarczające dowody na to, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji pozostał na wysokim poziomie zarówno pod względem wartości bezwzględnych, jak i udziału w rynku. Stwierdzał ponadto, że ilości i ceny produktu objętego postępowaniem przywożonego z tego kraju mają, pośród innych skutków, negatywny wpływ na udział w rynku i poziom cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy, co ma znaczące niekorzystne skutki dla ogólnych wyników i sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.
- (7) W dniu 15 października 2007 r. spółka Interpipe Group, eksporter z Ukrainy, złożyła wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Zakres wniosku był ograniczony do zbadania stosowania dumpingu.

2.3. Wszczęcie

- (8) W dniu 26 września 2007 r. Komisja w drodze zawiadomienia („zawiadomienie 1”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ ogłosiła wszczęcie postępowania antydumpingowego zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przywozu niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Bośni i Hercegowiny, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji („dochodzenie antydumpingowe”).
- (9) W tym samym dniu, zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja w drodze zawiadomienia („zawiadomienie 2”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ ogłosiła wszczęcie przeglądu

wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu z Tajlandii, Turcji i Ukrainy („przegląd wygaśnięcia”) oraz przeglądu okresowego w odniesieniu do przywozu z Turcji w zakresie przywozu niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej („przegląd okresowy Turcji”).

- (10) W dniu 24 stycznia 2008 r. zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ zawiadomienie („zawiadomienie 3”) o wszczęciu przeglądu okresowego ograniczonego do dumpingu stosowanego przez jednego eksportera niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Ukrainy, Interpipe Group („przegląd okresowy Ukrainy”).
- (11) Wyżej wspomniane dochodzenia potraktowano łącznie ze względu na ich oczywisty związek, zwłaszcza w odniesieniu do ustalenia szkody i prawdopodobieństwa jej ponownego wystąpienia. W celu zagwarantowania dobrej administracji zostały one zawarte w jednym rozporządzeniu.

3. STRONY, KTÓRYCH DOTYCZY NINIEJSZE POSTĘPOWANIE

- (12) Służby Komisji oficjalnie powiadomiły skarżącego, producentów wspólnotowych wymienionych w skardze i we wniosku, wszystkich innych znanych producentów wspólnotowych, importerów, przedsiębiorstwa handlowe, znanych producentów eksportujących z Białorusi, Bośni i Hercegowiny, Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Tajlandii, Turcji i Ukrainy oraz władze krajów, których dotyczy postępowanie.
- (13) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Pewna liczba eksportujących producentów i producentów wspólnotowych reprezentowanych przez skarżącego skorzystała z tej możliwości i złożyła wnioski do rozpatrzenia w toku dochodzenia.

3.1. Kontrola wyrywkowa

- (14) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w przypadku niektórych krajów wywozu oraz producentów i importerów wspólnotowych zaangażowanych w dochodzenie w stosownych przypadkach przewidziano zastosowanie technik kontroli wyrywkowej w postępowaniu antydumpingowym, przeglądzie wygaśnięcia oraz przeglądzie okresowym Turcji, o których mowa w motywach 8 i 9 powyżej, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (15) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji w sprawie konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej oraz, jeśli konieczność ta zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, eksportujący producenci i przedstawiciele

⁽¹⁾ Dz.U. C 226, z 26.9.2007, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 226, z 26.9.2007, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 17, z 24.1.2008, s. 14.

działający w ich imieniu, producenci i importerzy wspólnotowi zostali poproszeni o zgłoszenie się i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniach o wszczęciu postępowania.

3.1.1. Kontrola wrywkowa producentów wspólnotowych

(16) Piętnaście stron, 13 skarżących oraz 2 producentów popierających wnioski odpowiedziało na formularz kontroli wrywkowej, a kolejne 2 przedsiębiorstwa współpracowały poprzez wypełnienie mini-kwestionariusza. Poziom współpracy osiągnął około 95 % produkcji wspólnotowej.

(17) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego próba została dobrana po konsultacji ze skarżącym na podstawie najwyższej reprezentatywnej wielkości sprzedaży. W wyniku tej czynności dokonano wyboru próby 9 przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa objęte próbą odpowiadały 67 % ogólnej produkcji wspólnotowej w OD.

3.1.2. Kontrola wrywkowa importerów

(18) W oparciu o informacje dostępne Komisji nawiązano kontakt z ok. 140 importerami. z tej liczby 16 oświadczyło, że nie prowadzą przywozu spawanych rur z krajów, których dotyczy postępowanie, a 3 przedsiębiorstwa odpowiedziały, że nie prowadzą już działalności na rynku produktu objętego postępowaniem. Trzynastu niepowiązanych importerów odpowiedziało na kwestionariusz, jednak tylko dwóch przekazało pełne odpowiedzi. Współpracujący niepowiązani importerzy reprezentowali mniej niż 5 % ogólnego przywozu objętego postępowaniem, co stanowi bardzo niski poziom współpracy.

3.1.3. Kontrola wrywkowa eksporterów

(19) Jak poinformowano w zawiadomieniach o wszczęciu postępowania, kontrola wrywkowa została przewidziana w odniesieniu do eksporterów/producentów z ChRL, Rosji, Turcji, Ukrainy i Tajlandii. Szczegółowe informacje na temat czynności podjętych w ramach kontroli wrywkowej wobec poszczególnych krajów, których dotyczy postępowanie przedstawiono w analizie poszczególnych krajów, która znajduje się poniżej.

4. WERYFIKACJA OTRZYMANÝCH INFORMACJI

(20) Komisja przejrzała i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne w celu stwierdzenia dumpingu, wynikającej z niego szkody i interesu Wspólnoty. Informacje przekazane przez następujące przedsiębiorstwa zostały zweryfikowane na miejscu:

a) Producenci należący do przemysłu wspólnotowego

— Jäkl Karvina, Republika Czeska (członek ArcelorMittal Group)

— ArcelorMittal Poland S.A., Polska (członek ArcelorMittal Group)

— Corus Tubes UK, Zjednoczone Królestwo

— Corus Tubes BV, Niderlandy

— Laminaciones Arregui SL, Hiszpania

— Ruukki Sverige AB, Szwecja.

W przypadku pozostałych 3 przedsiębiorstw objętych próbą:

— Mittal steel Iasi, Rumunia

— Arvedi Tubi Acciaio spa, Włochy

— Zeleźarny Veseli a.s., Republika Czeska (w tym przypadku metoda weryfikacji wymagała szczegółowej analizy i krzyżowej kontroli odpowiedzi w oparciu o dostarczoną dokumentację uzupełniającą).

b) Niepowiązani importerzy

— Comercial de Tubos, Hiszpania

— Anastel Ltd, Zjednoczone Królestwo.

c) Producenci eksportujący oraz producenci w Chińskiej Republice Ludowej

— Jinghua Steel Pipe Group:

— Hengshui Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Tangshan Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Laiwu Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Jilin Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Guangzhou Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Chengdu Pengzhou Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Zhejian Kingland Group:

— Zhejian Kingland Pipeline and Technologies Co. Ltd.

— Kingland Group Co. Ltd.

— Fubo Group:

— Shandong Fubo Group Co. Ltd.

— Zibo Fubo Steel Pipes Factory Co. Ltd.

— Weifang East Steel Pipe Co. Ltd.,

- Huludao Group:
 - Huludao City Steel Pipe Industrial Co. Ltd.
 - Huludao Seven-Star Steel Pipe Group Co. Ltd.
- Jiangsu Guoqiang Zinc-plating Industrial Co. Ltd.

d) Producenci eksportujący z Rosji

- TMK Group (Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works („Tagmet”), Taganrog)
- OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works („VMZ”), Vyksa).

W każdej grupie weryfikacji został poddany jedynie producent o najwyższej wielkości wywozu do Wspólnoty.

Powiązane przedsiębiorstwa handlowe w Rosji

- CJSC Trade House TMK, Moskwa, TMK Group
- Closed Joint Stock Company United Metallurgical Company („UMC”), Moskwa, OMK Group
- OMK Steel, LLC, Moskwa, OMK Group.

Powiązany importer

- TMK Sinara Handel GmbH, Kolonia, Niemcy, TMK Group.

W celu uniknięcia obchodzenia środków w przyszłości, marginesy dumpingu obliczono dla całej grupy przedsiębiorstw.

e) Producent eksportujący w Tajlandii

- Samchai Steel Industries Public Company Ltd, Samutsakorn, Tajlandia.

f) Producenci eksportujący na Ukrainie

- OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant
- OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant.

Powiązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy mający siedzibę na Ukrainie:

- Interpipe Ukraine LLC

Powiązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy mający siedzibę poza Ukrainą:

- Interpipe -M LLC.

- Interpipe Europe, S.A.

W celu uniknięcia obchodzenia środków w przyszłości, marginesy dumpingu obliczono dla całej grupy przedsiębiorstw.

g) Producent eksportujący w Bośni i Hercegowinie

- Unis Fabrika cijevi a.d., Derventa.

h) Podmiot na Białorusi

- Mogilev Metallurgical Works Joint Stock Company.

Niepowiązany importer i właściciel wywożonych produktów:

- FB Stahlhandel GmbH .

i) Producenci eksportujący w Turcji

- Cayirova Boru Sanayi ve Ticaret AŞ ⁽¹⁾
- Yücel Boru ve Profil Endüstrisi AŞ
- Noksel Çelik Boru Sanayi AŞ, Ankara
- Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AŞ, Kayseri
- Borusan Mannesmann Boru Sanayi ve Ticaret AŞ, Sztambuł
- Toscelik Profil ve Sac Endustrisi AS, Iskenderun.

W celu uniknięcia obchodzenia środków w przyszłości, marginesy dumpingu obliczono dla całej grupy przedsiębiorstw.

5. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

(21) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody w ramach dochodzenia antydumpingowego objęło okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji w kontekście analizy szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do końca OD („okres badany”). Taki sam OD został zastosowany w przypadku przeglądu okresowego Turcji i przeglądu wygaśnięcia; okres badany również był taki sam.

(22) Okres objęty dochodzeniem dotyczący przeglądu okresowego Ukrainy objął cały rok kalendarzowy 2007 („okres objęty dochodzeniem Interpipe” lub „ODI”).

⁽¹⁾ Dla tego przedsiębiorstwa, podobnie jak dla Yücel Boru ve Profil Endüstrisi AŞ oraz Noksel Çelik Boru Sanayi AŞ, Ankara patrz motyw (143).

6. UJAWNIE NIE INFORMACJI

(23) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić:

- nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz z niektórych krajów,
- zakończenie postępowania w sprawie przywozu z Bośni i Hercegowiny oraz Turcji

(24) Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia podstawowego wyznaczono termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

(25) Uwagi przekazane przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozważone, a w stosownych przypadkach ostateczne ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

7. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

(26) Produktem objętym postępowaniem są spawane rury i przewody rurowe z żeliwa lub stali niestopowej, o okrągłym przekroju poprzecznym i o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 168,3 mm, z wyjątkiem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu, rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, rur precyzyjnych i rur z dołączonymi łącznikami odpowiednimi do transportu gazów lub płynów wykorzystywanych w lotnictwie cywilnym, pochodzące z Białorusi, Bośni i Hercegowiny, Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Tajlandii, Turcji i Ukrainy. Zwykle są one zgłaszane w ramach kodów CN ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 i ex 7306 30 77.

(27) Spawane rury i przewody rurowe są wykorzystywane w szerokiej gamie zastosowań obejmujących między innymi transport wody, pary, gazu ziemnego, powietrza oraz innych cieczy i gazów w systemach hydraulicznych, grzewczych i wentylacyjnych, klimatyzatory, układy automatycznego nawadniania oraz inne podobne zastosowania. Stosunkowo często są również wykorzystywane do celów budowlanych jako elementy nośne, elementy ogrodzeń, elementy ochronne oraz rusztowania.

(28) Głównym surowcem wykorzystywanym do wytwarzania produktu objętego postępowaniem są kręgi walcowane na gorąco, które następnie są formowane w rury. Spawane rury i przewody rurowe mogą następnie być poddawane obróbce polegającej na powlekanii lub galwanizacji. Ta dalsza obróbka ma na celu poprawę jakości produktu. Najczęściej dostarczane są z prostymi zakończeniami, ale mogą również posiadać zakończenia rozchylone lub gwintowane, mogą być dostarczane ze złączkami lub bez nich. Produkt objęty postępowaniem jest wytwarzany w licznych rozmiarach i zgodnie z różnymi normami i klasyfikacjami. z punktu widzenia ich ostatecznego zastosowania w znacznym zakresie są one wymienne, toteż istnieje znaczny stopień nakładania się i konkurencji pomiędzy różnymi typami produktu objętego

postępowaniem. a zatem, tak jak w poprzednich dochodzeniach obejmujących ten sam produkt, stwierdza się, że na potrzeby dochodzenia wszystkie typy produktu objętego postępowaniem należy rozpatrywać jako jeden produkt.

(29) Na potrzeby przeglądu wygaśnięcia, przeglądu okresowego Turcji i przeglądu okresowego Ukrainy produkt objęty postępowaniem jest taki sam, jak produkt objęty pierwotnym i ostatnim dochodzeniem, o którym mowa w motywie 1.

8. PRODUKT PODOBNY

(30) Produkt wytwarzany na Białorusi, w Bośni i Hercegowinie, Chińskiej Republice Ludowej, Rosji, Tajlandii, Turcji i na Ukrainie i wywożony do Wspólnoty jest pod każdym względem podobny do produktu sprzedawanego na rynku krajowym tych państw, jak również do produktu wytwarzanego przez producentów wspólnotowych i sprzedawanego na rynku wspólnotowym. To samo dotyczy produktu wytwarzanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty w porównaniu z produktem wytwarzanym i sprzedawanym w Stanach Zjednoczonych, które posłużyły jako kraj trzeci o gospodarce rynkowej w przypadku Chińskiej Republiki Ludowej i Białorusi. Wszystkie te produkty zostały więc uznane za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. METODYKA OGÓLNA

(31) Przedstawiona poniżej ogólna metodyka została zastosowana odpowiednio wobec wszystkich podmiotów eksportujących. Następująca po niej prezentacja ustaleń dotyczących aspektów dumpingu w odniesieniu do krajów, których dotyczy postępowanie, opisuje więc tylko te zagadnienia, które są charakterystyczne dla danego kraju wywozu.

2. WARTOŚĆ NORMALNA

(32) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego najpierw zbadano w odniesieniu do każdego z współpracujących producentów eksportujących, czy sprzedaż krajowa spawanych rur i przewodów rurowych jest reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty.

(33) Następnie Komisja zidentyfikowała typy spawanych rur i przewodów rurowych sprzedawanych na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty. W związku z badaniem na podstawie typów produktu Komisja uwzględniła typy produktu sprzedawane na rynku krajowym i eksportowane, o podobnym pochodzeniu, rozmiarze (średnica zewnętrzna), grubości ścianki, wykończeniu zewnętrznym i wykończeniu zakończenia, jako produkty bezpośrednio porównywalne.

(34) Dla każdego typu sprzedawanego przez eksportujących producentów na rynkach krajowych i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem spawanych rur

- i przewodów rurowych sprzedawanym na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową sprzedaż danego typu spawanych rur i przewodów rurowych uznawano za wystarczająco reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży danego typu na rynku krajowym podczas OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu spawanych rur i przewodów rurowych w wywozie do Wspólnoty.
- (35) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego typu spawanych rur może być traktowana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Uczyniono to poprzez ustalenie dla każdego producenta eksportującego z kraju, którego dotyczy postępowanie proporcji zyskowej sprzedaży niezależnym klientom na rynku krajowym każdego eksportowanego typu produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.
- a) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się po cenach nie mniejszych niż koszty jednostkowe, tzn. średnia cena sprzedaży typu produktu objętego postępowaniem była wyższa lub równa średniemu kosztowi produkcji typu produktu objętego postępowaniem, wartość normalną obliczano jako średnią cenę sprzedaży krajowej ogółem danego typu produktu niezależnie od zyskowości sprzedaży.
- b) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których co najmniej 10 %, ale nie więcej niż 80 %, wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się po cenach nie mniejszych niż koszty jednostkowe, wartość normalną obliczano jako średnią ważoną cen sprzedaży z transakcji dokonanych po kosztach jednostkowych danego typu produktu lub powyżej tych kosztów.
- c) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się po cenach nie mniejszych niż koszty jednostkowe, uznawano, że typ produktu objęty postępowaniem nie był sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym, a zatem wartość normalną należało skonstruować zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (36) W odniesieniu do tych typów produktów, które nie były sprzedawane na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym, badano, czy normalną wartość można ustalić na podstawie krajowych cen stosowanych przez innych producentów zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli wiarygodne ceny krajowe innych producentów nie były dostępne, stosowano obliczoną wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (37) Jeżeli wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz wysokość zysku były oparte na faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego przez danego producenta eksportującego w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- ### 3. CENA EKSPORTOWA
- (38) We wszystkich przypadkach, w których produkt objęty postępowaniem był sprzedawany niezależnym klientom we Wspólnocie, cena eksportowa ustalana była zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, czyli na podstawie cen płaconych lub należnych.
- (39) W przypadkach, w których sprzedaż w wywozie odbywała się poprzez powiązanego importera i nie była uznana za wiarygodną, cenę eksportową konstruowano, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie ceny odsprzedaży przywiezionego produktu pierwszemu niezależnemu nabywcy, odpowiednio dostosowanej w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych pomiędzy przywozem a odsprzedażą oraz uzasadnionej marży związanej z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz z zyskiem. W tym zakresie zastosowano własne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego importera. Marża zysku została ustalona na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących niepowiązanych importerów.
- (40) W przypadkach gdy nie zaistniała cena eksportowa i odsprzedaż przywiezionych produktów cenę eksportową konstruowano, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o uzasadnione podstawy.
- ### 4. PORÓWNANIE
- (41) W odniesieniu do porównywalnych typów produktu wartość normalna i ceny eksportowe zostały porównane na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić prawidłowe porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono, w formie dostosowania, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano odpowiednich korekt we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, prawidłowe i poparte sprawdzonymi dowodami.
- ### 5. MARGINES DUMPINGU DLA PRZEDSIĘBIORSTW OBJĘTYCH DOCHODZENIEM
- (42) Na zasadzie ogólnej i zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu dla każdego eksportującego producenta ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej cen eksportowych dla każdego typu produktu.
- (43) Aby uniknąć potencjalnego obchodzenia środków, w przypadku grup kilku przedsiębiorstw powiązanych ze sobą ustalono wspólny margines dumpingu stosujący się wobec wszystkich przedsiębiorstw w grupie zgodnie ze standardową praktyką Komisji.

6. REZYDUALNY MARGINES DUMPINGU

- (44) Dla przedsiębiorstw niewspółpracujących ustalono rezydualny margines dumpingu, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, na podstawie dostępnych faktów.
- (45) Aby ustalić rezydualny margines dumpingu, najpierw określono poziom współpracy. Poziom współpracy uznawano za wysoki, jeżeli wielkość wywozu pochodzącego od współpracujących eksportujących producentów była zbliżona do wielkości podawanej przez Eurostat dla danego kraju i jeżeli nie było powodu, by przypuszczać, że którykolwiek z eksportujących producentów uchylił się od współpracy. W takich przypadkach rezydualny margines dumpingu ustalono na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego o najwyższym marginesie dumpingu w celu zapewnienia skuteczności jakiegokolwiek środka.
- (46) Ogólnie rzecz biorąc, w przypadkach, w których poziom współpracy był niski, rezydualny margines dumpingu ustalono jako najwyższy margines ustanowiony dla reprezentatywnego modelu innego współpracującego producenta. Takie podejście uznano za konieczne również w celu uniknięcia nagradzania braku współpracy.

7. BOŚNIA I HERCEGOWINA

7.1. Uwagi ogólne

- (47) Przywóz z Bośni i Hercegowiny w OD wyniósł 33 tys. ton i osiągnął udział w rynku w wysokości ok. 2,5 %. Największy eksportujący producent reprezentował ponad 90 % całkowitej produkcji w Bośni i Hercegowinie (przeznaczonej na rynek krajowy i na wywóz). Współpracował on podczas dochodzenia i odpowiedział na kwestionariusz.

7.2. Wartość normalna

- (48) Całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego była reprezentatywna w rozumieniu motywu (32). Zgodnie z ogólną metodyką opisaną powyżej normalna wartość opierała się na cenach płaconych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym ze strony niezależnych klientów w Bośni i Hercegowinie lub, w stosownych przypadkach, na cenach skonstruowanych.

7.3. Cena eksportowa

- (49) We wszystkich wypadkach produkt objęty postępowaniem był sprzedawany niezależnym klientom we Wspólnocie. W ten sposób cena eksportowa oparta była na cenach płaconych lub należnych ze strony niepowiązanych klientów we Wspólnocie zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Eksporter podważył poziom kosztów transportu podawany przez skarżącego. Faktycznie podczas dochodzenia na miejscu był w stanie wykazać, że koszty te były niższe.

7.4. Porównanie

- (51) Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny ex-works. W celu zapewnienia prawidłowego porównania uwzględniono, w formie dostosowania, różnice wpływające na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Po ujawnieniu jedna strona zakwestionowała założone dostosowania uwzględnione przez Komisję ze względu na różnice fizyczne. Dostosowania ze względu na różnice fizyczne nie były jednak uzasadnione i nie zostały faktycznie zastosowane, przy obliczaniu marginesu dumpingu dla jedynego producenta eksportującego w Bośni i Hercegowinie.

7.5. Margines dumpingu

- (52) Zastosowano porównanie normalnej wartości i ceny eksportowej w oparciu o średnie ważone; metoda ta wykazała margines dumpingu w wysokości 0,7 %
- (53) Ponieważ margines dumpingu jest *de minimis*, tj. mniejszy niż 2 %, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, postępowanie przeciwko Bośni i Hercegowinie należy zakończyć bez nakładania środków. Charakter i wpływ przywozu z tego kraju jest analizowany w części dotyczącej szkody wśród „innych czynników”.

8. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA (ChRL)

8.1. Uwagi ogólne

- (54) Według raportu sporządzonego przez Eurostat (wszystkie kody CN) przywóz z Chin gwałtownie wzrósł w ostatnich latach – z 22 tys. ton w 2004 r. do 111 tys. ton w 2006 r. (180 tys. ton w OD). Tym samym ChRL jest zdecydowanie największym importerem na rynek wspólnotowy o udziale w rynku, który wzrósł z 1,8 % w roku 2004 do ponad 13,8 % w OD. Współpracujący producenci zgłosili jeszcze wyższą wielkość wywozu wynoszącą 233 tys. ton. Sześć przedsiębiorstw objętych próbą zgłosiło 219 tys. ton. z tej rozbieżności wynika po pierwsze, że penetracja rynku i udział chińskiego eksportu są jeszcze bardziej znaczące niż początkowo sądzono.
- (55) Rozbieżność ilości podawanej przez Eurostat i przez współpracujących producentów może również odpowiadać niewłaściwym zgłoszeniom celnym dotyczącym produktu objętego postępowaniem. Zgadza się to z twierdzeniami przemysłu wspólnotowego, według których produkt objęty postępowaniem jest niewłaściwie zgłaszany. Dochodzenie jako całość wykazało, że podmioty mogą sprzedawać różne typy rur (niektóre z nich należące do produktu objętego postępowaniem, inne nie), wykazując je na jednej fakturze.

Toteż nie jest wykluczone, że w zależności od tego, jak wyraźnie różnice te są określone na fakturze, może to być wykorzystywane w celu nieprawidłowego zgłoszenia produktu objętego postępowaniem przez osobę zgłaszającą pod innymi kodami niż związane z produktem objętym postępowaniem.

8.2. Traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej (MET)

- (56) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalna będzie określana zgodnie z ust. 1-6 tego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono spełnienie kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (57) Poniżej podano podsumowanie kryteriów MET – w skróconej postaci i wyłącznie dla celów informacyjnych.
1. Decyzje dotyczące działalności gospodarczej i kosztów podejmowane są w odpowiedzi na warunki panujące na rynku, bez ingerencji państwa.
 2. Rejestry księgowe podlegają niezależnej kontroli zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości i są stosowane do wszystkich celów.
 3. Nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.
 4. Pewność i stabilność prawna gwarantowane są przez prawo upadłościowe i prawo własności.
 5. Wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.
- (58) Po wszczęciu obecnego dochodzenia dokonano wyboru próby sześciu chińskich producentów/grup producentów („podmiotów”), którzy złożyli wnioski o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odpowiedzieli na pytania zawarte w formularzu wniosku o MET w wyznaczonych terminach. Zgodnie z ich wnioskami zostali poddani weryfikacji na miejscu. Zgodnie ze swoją konsekwentną praktyką Komisja bada, czy grupa powiązanych ze sobą przedsiębiorstw spełnia warunki przyznania MET jako całość. Dlatego w przypadkach, gdy przedsiębiorstwo zależne lub w inny sposób powiązane z wnioskodawcą jest producentem lub eksporterem, lub przedsiębiorstwem handlowym zajmującym się produktem objętym postępowaniem, przedsiębiorstwa te poproszono o wypełnienie oddzielnego formularza wniosku o MET.
- (59) Po przeprowadzeniu weryfikacji na miejscu na terenie sześciu podmiotów objętych próbą postanowiono, że ich wnioski o MET muszą zostać odrzucone. Było to spowodowane faktem, że żaden z podmiotów nie spełnia kryteriów 1, 2 i 3 (patrz. analiza poniżej). Dochodzenie wykazało, że wszystkie podmioty spełniają kryteria 4 i 5. Oznacza to, że prawo upadłościowe i prawo własności gwarantuje stabilność i pewność prawną, oraz że

przeliczenia kursów walutowych są dokonywane według kursów rynkowych.

Kryterium 1 – Decyzje gospodarcze podejmowane są w odpowiedzi na sygnały płynące z rynku, bez znaczącej ingerencji państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe.

- (60) W wielu przypadkach dokumentacja przedsiębiorstw nie była wiarygodna. Niektóre przedsiębiorstwa przedstawiły różne wersje tego samego dokumentu (np. poprawione licencje handlowe, dwie różne umowy spółki podające różnych udziałowców, umowy spółek, które nigdy nie zostały podpisane). Lokalne władze nie tylko akceptują taką sytuację, lecz nawet bezpodstawnie wydają odpowiednie zaświadczenia i dokumenty. Takie niewiarygodne dokumenty sprawiają, że status prawny przedsiębiorstw jest niepewny i sugerują, że wpływ państwa nie został wyeliminowany.
- (61) W niektórych przypadkach występowały niejasności dotyczące licencji handlowych. W jednym przypadku początkowo przedstawiono licencję handlową niezawierającą daty rozpoczęcia ani zakończenia działalności. Na późniejszym etapie przedstawiono wersję zawierającą jedynie datę zakończenia. Ogólnie poddało to w wątpliwość wiarygodność przedstawianych dokumentów.
- (62) Po ujawnieniu ustaleń Komisji przedsiębiorstwa ogólnie zwróciły uwagę na fakt, że stanowią własność prywatną. Wbrew ich twierdzeniom stwierdzono jednak ingerencję państwa również w przypadkach, w których własność państwowa nie występowała lub była ona tylko częściowa. Jak wykazano powyżej inne elementy doprowadziły do wniosku, że, zważywszy na wszystkie elementy, dochodzi do znacznej ingerencji państwa.
- (63) Otrzymane uwagi nie były wystarczające, by zmienić ustalenia Komisji. Stwierdzono, że przedsiębiorstwa podlegały znacznej ingerencji państwa.

Kryterium 2 – Przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw dokumentacji księgowej, która jest poddawana niezależnemu audytowi.

- (64) Stwierdzono liczne nieprawidłowości w zakresie praktyk prowadzenia rachunkowości w przedsiębiorstwach objętych dochodzeniem. W przypadku wszystkich podmiotów stwierdzono, że księgowość nie jest prowadzona w sposób spójny.
- (65) Na przykład stwierdzono pewne nieprawidłowości dotyczące sposobu zwiększania zarejestrowanego kapitału (zwiększenie kapitału nie odzwierciedlało żadnych realnych inwestycji). W niektórych przypadkach wartość kapitału własnego przedsiębiorstwa nigdy nie została zdeponowana w gotówce lub w naturze. W niektórych innych przypadkach złe długi nie były księgowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Sprawozdania finansowe niektórych przedsiębiorstw nie odzwierciedlały zarejestrowanego kapitału podanego w dokumentach przedsiębiorstwa, takich jak umowa spółki lub licencja

handlowa. Stwierdzono nieprawidłowości w zakresie amortyzacji (niektóre przedsiębiorstwa przestały księgować amortyzację niektórych aktywów) lub praw użytkowania gruntu, które nie były właściwie księgowane.

(66) Niektóre podmioty stwierdziły, że nieprawidłowości w systemie księgowości nie powinny być mieć wpływu na decyzję w sprawie MET w takim zakresie. Zgodnie z ich twierdzeniem, nieprawidłowości w systemie księgowości, nawet w znacznej liczbie, nie stanowią wystarczającej podstawy do stwierdzenia, że kryterium 2 nie zostało spełnione. Jednakowoż, nawet przy założeniu, że kryterium 2 mogłoby być spełnione, gdyby nieprawidłowości księgowe zakwalifikowano jako drobne, w tym konkretnym przypadku, jak wynika z poprzednich akapitów, nieprawidłowości nie są drobne.

(67) W niektórych przypadkach twierdzono również, że księgowość została poddana audytowi przeprowadzonemu przez zewnętrznych, a zatem niezależnych, audytorów. Jednakowoż, audytorzy ci nie wskazali wystąpienia któregośkolwiek z problemów stwierdzonych podczas dochodzenia, a zatem nie postąpili zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Zatem podmioty objęte dochodzeniem nie mogły wykazać, że posiadają jeden wyraźny zestaw podstawowych zapisów księgowych, który został poddany niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami.

Kryterium 3 – Brak zniekształceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.

(68) Wystąpiły również nieprawidłowości w zakresie umów użytkowania gruntu. W licznych przypadkach nie przedstawiono dowodu zapłaty za użytkowanie gruntu, co przy uwzględnieniu, że grunty są własnością państwa, umieszcza te podmioty pod znacznym wpływem państwa. Niektóre podmioty nie przedstawiły wiarygodnych dowodów nabywania i przeniesienia udziałów. W niektórych przypadkach wycena aktywów dokonywana była w sposób wyraźnie arbitralny. Nieprawidłowości w procesie prywatyzacji poddały w wątpliwość wszelkie kolejne przeniesienia udziałów i wydają się być źródłem sytuacji, w której lokalne władze są władne ingerować w działalność niektórych przedsiębiorstw.

(69) Skutkiem powyższego nieprawidłowości w procesie prywatyzacji nadal mają wpływ na bieżącą sytuację i działalność przedsiębiorstw, ponieważ koszty produkcji oraz wartość aktywów podlegają znacznym zniekształceniom przeniesionym z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.

(70) Po konsultacjach z komitetem doradczym udzielono odpowiednich informacji bezpośrednio zainteresowanym stronom. Przemysł wspólnotowy otrzymał możliwość wypowiedzenia się, ale nie otrzymano żadnych uwag w zakresie ustaleń dotyczących MET.

(71) Komisja otrzymała uwagi od podmiotów wnioskujących o MET. W stosownych przypadkach Komisja odniosła się

do tych uwag tych w powyższej analizie lub w indywidualnej odpowiedzi skierowanej do zainteresowanego eksportera. Żadna z otrzymanych uwag nie zmieniła jednak ustaleń dotyczących traktowania na zasadach gospodarki rynkowej.

8.3. Traktowanie indywidualne (IT)

(72) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, o ile opłaty celne mają zastosowanie, z wyjątkiem przypadków, w których przedsiębiorstwa mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(73) Charakter ingerencji państwa stwierdzony w przypadku wszystkich przedsiębiorstw ma wpływ na całość ich działalności. Zatem nie można wykluczyć, że taki wpływ oddziałuje na określanie cen eksportowych i wywozowych ilości, jak również na ustalanie warunków sprzedaży oraz innych powiązanych aspektów działalności wywozowej.

(74) Jednocześnie przypomina się, że sześć podmiotów objętych dochodzeniem dokonuje niemal całości wywozu do Wspólnoty. Biorąc pod uwagę tę koncentrację, relatywnie niewielką liczbę podmiotów rynkowych i znaczny poziom ingerencji państwa stwierdzony w przypadku wszystkich podmiotów objętych dochodzeniem, nie można wykluczyć, że ingerencja państwa zostanie wykorzystana w celu obejścia środków, jeżeli poszczególnym eksporterom przyznane zostaną różne stawki celne.

(75) W związku z tym przedsiębiorstwa nie mogły udowodnić, że spełniają kryteria b i e określone w artykule 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

8.4. Określenie normalnej wartości dla wszystkich eksportujących producentów, którzy nie uzyskali MET

8.4.1. Kraj analogiczny

(76) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego normalna wartość dla przedsiębiorstw, których nie można było objąć MET, została określona na podstawie cen lub wartości skonstruowanej w kraju analogicznym.

(77) W zawiadomieniu 1 Komisja wyraziła zamiar uznania Stanów Zjednoczonych jako odpowiedniego kraju analogicznego w celu ustalenia normalnej wartości dla ChRL i Białorusi, a zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag. Jedna z zainteresowanych stron wyraziła sprzeciw wobec tej propozycji, wskazując że wybór Turcji byłby bardziej odpowiedni oraz zwracając uwagę, że zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w stosownych przypadkach należy wziąć pod uwagę kraj trzeci o gospodarce rynkowej, który jest objęty tym samym dochodzeniem. Dalej zwrócono uwagę na fakt, że w pierwotnym dochodzeniu Turcja została uznana za kraj analogiczny dla Ukrainy.

- (78) Instytucje utrzymują jednak swój pogląd, iż wybór Stanów Zjednoczonych jako kraju analogicznego jest bardziej odpowiedni dla potrzeb bieżącego, nowego dochodzenia ze względu na poniższe argumenty.
- (79) Po pierwsze instytucje wspólnoty zasadniczo zgadzają się, że w przeglądzie logiczne byłoby przyjęcie za punkt wyjścia użycie tego samego, co w dochodzeniu pierwotnym, kraju analogicznego (choć nawet w przeglądzie mogą zaistnieć uzasadnione powody zmiany). Niemniej w odniesieniu do ChRL i Białorusi niniejsze rozporządzenie nie jest oparte na przeglądzie, ale na nowym dochodzeniu. Rozważania te nie mają zatem zastosowania. Ponadto jak już wyjaśniono w niniejszym rozporządzeniu zgodnie ze sprawozdaniem organu apelacyjnego WTO *beef and rice (Mexico)* ⁽¹⁾ te tureckie przedsiębiorstwa, które w pierwotnym dochodzeniu miały zerową stawkę celną nie zostały uznane za przedmiot niniejszego dochodzenia. Dlatego też instytucje nie mają pełnego obrazu wartości normalnej na rynku tureckim Ponadto na rynku tureckim zauważalne są pewne zakłócenia. W szczególności bardzo niski był udział przywozów w rynku tureckim, który wyniósł 3,3 %, podczas gdy penetracja rynku przywozów w Stanach Zjednoczonych wyniosła 39 %. Tak niski udział przywozów w rynku może wskazywać na pewne utrudnienia w konkurencji międzynarodowej istniejące na rynku tureckim, pomimo faktu istnienia w Turcji około 15 znanych producentów.
- (80) Z drugiej strony Stany Zjednoczone są dużym, porównywalnym ze wspólnotowym, rynkiem dla spawanych rur ogólnie oraz dla produktu objętego postępowaniem. Rynek ten wykazuje znaczny poziom konkurencji. Okazuje się, że istnieje ponad 15 konkurujących ze sobą nawzajem krajowych producentów, generujących znaczny poziom sprzedaży krajowej w porównaniu z wywozem z Chin do Wspólnoty.
- (81) Ponadto, pomimo istnienia środków antidumpingowych w OD dotyczących przywozu z kilku krajów (Tajwan, Meksyk, Turcja, Tajlandia, Brazylia, Indie i Korea), występuje znaczny przywóz do Stanów Zjednoczonych z krajów trzecich. Podczas OD oszacowano, że ponad jedna trzecia konsumpcji w Stanach Zjednoczonych pochodzi z przywozu, zaś ok. trzy czwarte wielkości przywozu pochodzą z krajów objętych stawką celną w wysokości 0 % i niepodlegających żadnym antidumpingowym opłatom celnym. W rzeczywistości OD odpowiada okresowi, w którym władze Stanów Zjednoczonych badały eksport z Chin pod kątem domniemanych szkodliwych praktyk dumpingowych, co doprowadziło w styczniu 2008 r. do wprowadzenia środków (zmienionych w kwietniu 2008 r. i wynoszących od 69,2 % do 85,55 %) ⁽²⁾. Środki te nie miały więc dostrzegalnego wpływu na powyższą analizę, ale raczej wskazują na poziomy cen w Stanach Zjednoczonych podczas OD, które równie dobrze mogły zostać sztucznie zmniejszone lub obniżone pod wpływem dumpingowego przywozu z Chin.
- (82) Ponadto proces produkcji i dostęp do surowców w Stanach Zjednoczonych i ChRL jest porównywalny, przy czym ChRL nie wydaje się posiadać żadnej zauważalnej naturalnej przewagi w produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem.
- (83) Porównując w tym zakresie Turcję i Stany Zjednoczone stwierdzono, że Stany Zjednoczone są właściwym krajem analogicznym dla ChRL i Białorusi.
- (84) Do wszystkich znanych producentów w Stanach Zjednoczonych wysłano kwestionariusze. Komisja otrzymała odpowiedź od ważnego producenta. Zarówno produkcja jak i sprzedaż krajowa współpracującego producenta były reprezentatywne na potrzeby ustalenia normalnej wartości.

8.4.2. Określenie normalnej wartości w kraju analogicznym

- (85) Po wybraniu Stanów Zjednoczonych jako kraju analogicznego i zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, normalna wartość została ustalona na podstawie informacji otrzymanych od współpracującego producenta w kraju analogicznym, tzn. na podstawie cen płaconych lub należnych zgodnie z metodyką określoną w motywach 32 do 37 powyżej.
- (86) Krajowa sprzedaż produktu podobnego przez tego producenta została uznana za reprezentatywną w porównaniu z produktem objętym postępowaniem eksportowanym do Wspólnoty przez producentów eksportujących z ChRL. Ponadto uznano, że jego krajowa sprzedaż odbywa się w zwykłym obrocie handlowym.

8.5. Cena eksportowa

- (87) W przypadkach, w których sprzedaż na wywóz do Wspólnoty odbywała się bezpośrednio do niezależnych klientów, ceny eksportowe ustalono na podstawie cen płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (88) W przypadkach, w których sprzedaż na wywóz do Wspólnoty odbywała się za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, ceny eksportowe ustalono na podstawie cen produktu w momencie jego sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz przedsiębiorstwu handlowemu, tzn. niepowiązanemu nabywcy, przez producentów, których dotyczy postępowanie zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

8.6. Porównanie

- (89) Wartość normalna i ceny eksportowe zostały porównane na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić prawidłowe porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono, w formie dostosowania, różnice

⁽¹⁾ Sprawozdanie organu apelacyjnego: *Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice. Complaint with Respect to Rice (WT/DS295/AB/R)* oraz sprawozdanie panelu (WT/DS295/R), zmienione sprawozdaniem organu apelacyjnego.

⁽²⁾ Amerykański Rejestr Federalny/Rocznik 73, nr 10 z wtorku, 15 stycznia 2008 r./Zawiadomienia, s. 2456; Amerykański Rejestr Federalny/Rocznik 73, nr 80 z czwartku, 24 kwietnia 2008 r./Zawiadomienia, s. 22130.

wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W uzasadnionych przypadkach dokonano odpowiednich dostosowań w odniesieniu do transportu i ubezpieczenia, kredytu, prowizji i opłat bankowych. W razie potrzeby dokonano również odpowiednich dostosowań ze względu na różnice fizyczne.

8.7. Stwierdzenie dumpingu

- (90) Aby obliczyć ogólnokrajowy margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich eksporterów z ChRL, Komisja najpierw ustaliła poziom współpracy. Przeprowadzono porównanie całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL wyczonego na podstawie danych Eurostatu oraz wielkości wywozu według danych podanych w odpowiedziach na kwestionariusz przesłanych przez eksporterów z ChRL. Jak wspomniano wyżej w motywie 54, wystąpiła rozbieżność pomiędzy wielkością wywozu podaną przez Eurostat a wielkością zadeklarowaną przez producentów eksportujących w odpowiedziach na kwestionariusz (180 tys. ton wobec 216 tys. ton). Na tej podstawie stwierdzono, że poziom współpracy jest bardzo wysoki.
- (91) W związku z tym margines obliczono w następujący sposób: Cena eksportowa została obliczona na podstawie szczegółowych informacji dostarczonych przez współpracujących eksporterów w odpowiedziach na kwestionariusz, za wyjątkiem odpowiedzi jednego podmiotu, która była niekompletna i uniemożliwiła porównanie właściwości fizycznych produktów. Cena eksportowa została porównana z normalną wartością ustaloną w kraju analogicznym.
- (92) Ogólnokrajowy poziom dumpingu ustalono na poziomie 130,8 % ceny CIF na granicy Wspólnoty.

9. BIAŁORUŚ

9.1. Uwagi ogólne

- (93) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego Białoruś nie jest uznawana za kraj o gospodarce rynkowej. Dlatego wartość normalna w odniesieniu do białoruskiego wywozu do Wspólnoty została określona na podstawie danych otrzymanych od producenta z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej.
- (94) Podczas OD, wielkość przywozu z Białorusi wyniosła około 29 tys. ton, co stanowi udział w rynku równy około 2,3 %. Jedyne znane białoruski producent współpracował w ramach dochodzenia i przesłał odpowiedź na kwestionariusz. Jego działalność oparta jest na umowie o pracę nakładczą zawartą z dwoma importerami z Niemiec i Szwajcarii. Tylko importer mający siedzibę w Unii Europejskiej podjął współpracę w ramach dochodzenia.
- (95) W ramach umowy o pracę nakładczą niemiecki importer, który jest podmiotem niezależnym w stosunku do producenta z Białorusi, dostarcza białoruskiemu producentowi surowce i pokrywa wszystkie koszty związane z ich przywozem do Białorusi (koszty transportu, przeładunku i ubezpieczenia). Następnie wypłaca wynagrodzenie za pracę nakładczą i pokrywa koszty transportu,

przeładunku i ubezpieczenia w przywozie z Białorusi do UE. Przez cały czas trwania procesu produkcji, niemiecki importer pozostaje właścicielem wywożonego z Białorusi produktu objętego postępowaniem. W związku z faktem, że umowa o pracę nakładczą nie określa faktycznej ceny eksportowej, należało ją skonstruować.

- (96) Dokonano porównania między całościową wielkością przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Białorusi, obliczoną na podstawie danych Eurostatu (przy użyciu kodów CN ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 i ex 7306 30 77), a wielkością wywozu wskazaną w odpowiedziach na kwestionariusz przekazanych przez współpracującego producenta i wspomniany wcześniej podmiot niemiecki. Na tej podstawie ustalono, że poziom współpracy był niski, tzn. 30 % całościowego białoruskiego wywozu do Wspólnoty.
- (97) Nie napłynęły wnioski o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

9.2. Wartość normalna

- (98) Wartość normalną ustalono na podstawie cen lub wartości skonstruowanych w kraju analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

9.2.1. Kraj analogiczny

- (99) Jak wspomniano w części dotyczącej ChRL, zawiadomienie 1 wskazywało Stany Zjednoczone jako odpowiedni kraj analogiczny w celu określenia normalnej wartości dla Białorusi oraz ChRL. Główne powody wyboru Stanów Zjednoczonych, wspomniane powyżej przy okazji analizy dotyczącej ChRL, mają również zastosowanie w przypadku Białorusi. Dwie ze stron sprzeciwiły się wyborowi Stanów Zjednoczonych jako kraju analogicznego i zasugerowały w zamian Turcję. Główne powody, które doprowadziły Komisję do wyboru Stanów Zjednoczonych a nie Turcji, przedstawione zostały w motywach 76 do 84 powyżej.
- (100) W związku z tym w celu określenia normalnej wartości zastosowano metodykę opisaną w motywach 32 do 37.

9.3. Cena eksportowa

- (101) Dane dostarczone przez niemieckiego importera dotyczyły jedynie części produktów pochodzących z Białorusi i objętych wywozem do Wspólnoty. Nie przekazano danych dotyczących pozostałej, znacznej części przywożonych produktów. Dlatego w odniesieniu do tej części konieczne było posłużenie się najlepszymi dostępnymi faktami zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (102) Przeanalizowano dwa główne źródła informacji. Danych Eurostatu nie uznano za adekwatne. Po pierwsze zawierały one transakcje z podmiotem niemieckim związane z umową o pracę nakładczą, dla których nie podano ceny eksportowej. Po drugie zawierały również transakcje związane z umową o pracę nakładczą z przedsiębiorstwem szwajcarskim, które nie współpracowało w dochodzeniu. Należy również podkreślić, że według oświadczenia złożonego przez niektóre ze stron i zgodnie z informacjami

zawartymi na stronie internetowej spółki ukraińskiej Interpipe Group, która jest przedmiotem przeglądu okresowego Ukrainy, grupa ta powiązana jest zarówno z przedsiębiorstwem szwajcarskim, jak i białoruskim. W związku z brakiem współpracy ze strony przedsiębiorstwa szwajcarskiego żadne ceny wywozowe nie mogły zostać ustalone dla przeprowadzonych przez nie transakcji.

- (103) Z drugiej strony dostępne były szczegółowe dane, z podziałem na typy produktu, dotyczące transakcji z wcześniej wymienionym podmiotem niemieckim z uwzględnieniem kosztów i wydatków. Pozwoliło to organowi prowadzącemu dochodzenie na ustalenie ceny eksportowej z podziałem na typy produktu, jak wyjaśniono poniżej. Dane te uznano zatem za najlepsze dostępne Komisji źródło informacji.
- (104) Cena eksportowa została skonstruowana na podstawie ceny produktu objętego postępowaniem sprzedanego pierwszemu niezależnemu klientowi współpracującego importera niemieckiego. W tym konkretnym przypadku, w związku z umową o pracę nakładczą, należało dokonać pewnych dostosowań w celu ustalenia wiarygodnej ceny wywozowej na granicy Wspólnoty. Wprowadzono w ten sposób dostosowania dotyczące wszystkich kosztów poniesionych między granicą Wspólnoty a pierwszym niezależnym klientem niemieckiego importera. Obejmowały one koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski niemieckiego importera, jak również koszty transportowe, ubezpieczenia i opłaty celne wewnątrz Wspólnoty.

9.4. Porównanie

- (105) Wartość normalna i ceny eksportowe zostały porównane na podstawie ceny ex-works. W celu zapewnienia prawidłowego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono, w formie dostosowania, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano odpowiednich dostosowań dotyczących właściwości fizycznych, transportu, kosztów ubezpieczenia i opłat celnych w przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne i poparte sprawdzonymi dowodami.

9.5. Stwierdzenie dumpingu

- (106) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu ustalono na poziomie 92,4 % ceny CIF na granicy Wspólnoty.

10. ROSJA

10.1. Uwagi ogólne

- (107) Wielkość przywozu z Rosji wyniosła około 36 tys. ton, co odpowiada udziałowi w rynku równemu 3,3 % w OD.
- (108) W związku z dużą liczbą eksportujących producentów, początkowo dokonano doboru próby. W tym kontekście zwrócono się do czterech grup, by odpowiedziały na kwestionariusz Komisji, odpowiedzi otrzymano jednak

tylko od dwóch z nich, kontrola wrywkowa nie była już zatem konieczna.

10.2. Wartość normalna

- (109) W przypadku obu eksportujących producentów sprzedaż produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym była reprezentatywna, jak określono w motywie 32. Zgodnie z ogólną metodyką, opisaną w motywie 33 i kolejnych, normalna wartość opierała się na cenach płaconych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych klientów w Federacji Rosyjskiej.
- (110) W odniesieniu do kosztów produkcji, szczególnie kosztów energii, jeśli chodzi o gaz, zbadano, czy ceny gazu płacone przez producentów eksportujących odzwierciedlały wystarczająco koszty związane z produkcją i dystrybucją gazu.
- (111) Okazało się, że cena gazu na rynku krajowym płacona przez producentów eksportujących wynosiła około jednej czwartej ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. W tym względzie wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji są cenami regulowanymi, które są o wiele niższe niż ceny rynkowe gazu na rynkach nieuregulowanych. Dlatego koszty gazu musiały zostać odpowiednio dostosowane, jako że nie były wystarczająco odzwierciedlone w dokumentacji eksportujących producentów zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wobec braku wystarczająco reprezentatywnych i nieznieskształconych cen gazu na rosyjskim rynku krajowym uznano za stosowne, by dokonać dostosowania, zgodnie z art. 2 ust. 5, na podstawie informacji pochodzących z innych reprezentatywnych rynków. Dostosowana cena oparta została na średniej cenie rosyjskiego gazu sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus), dostosowanej w odniesieniu do lokalnych kosztów dystrybucji. Waidhaus, główny węzeł sprzedaży rosyjskiego gazu do Unii Europejskiej, która jest największym rynkiem dla gazu rosyjskiego i której ceny wystarczająco odzwierciedlają koszty, może być uznana za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (112) Dla tych typów produktu, dla których wartość normalna była konstruowana jak opisano powyżej, konstrukcji tej dokonano na podstawie kosztów produkcji eksportowanych typów produktu po dostosowaniu uwzględniającym koszt gazu.

10.3. Cena eksportowa

- (113) W przypadkach, w których wywóz do Wspólnoty odbywał się za pośrednictwem powiązanego importera zlokalizowanego we Wspólnocie, konstruowana cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W przypadkach, w których wywóz był skierowany do niezależnych klientów we Wspólnocie za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego zlokalizowanego w Federacji Rosyjskiej, ceny eksportowe zostały oparte na cenach płaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów we Wspólnocie.

10.4. Porównanie

- (114) Odpowiednie dostosowania dotyczące kosztów kredytu, transportu i dodatkowych opłat zostały wprowadzone w uzasadnionych i popartych sprawdzonymi dowodami przypadkach.

10.5. Margines dumpingu

- (115) Porównanie między wartością normalną a ceną eksportową ujawniło występowanie dumpingu. Po ujawnieniu obaj rosyjscy producenci eksportujący przekazali uwagi. W pierwszym przypadku uzasadnione komentarze, odnoszące się w szczególności do dostosowań konstruowanych wartości normalnych, doprowadziły do niewielkiej zmiany marginesu dumpingu, która nie będzie miała wpływu na cło antydumpingowe gdyż zrewidowany margines dumpingu nadal jest wyższy niż margines szkody. W drugim przypadku zainteresowana strona wskazała na błąd pisarski, który doprowadził do podwójnego liczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Błąd ten został poprawiony. Na tej podstawie marginesy dumpingu (dla grupy eksportujących producentów) wyrażone jako procent ceny CIF w przywozie na granicy Wspólnoty, przed wniesieniem opłaty celnej, wynoszą:

- Grupa TMK (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company i Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works) – 22,7 %,
- Grupa OMK (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works i Joint Stock Company Almetjivesk Pipe Plant) – 10,1 %.

10.6. Wnioski w sprawie dumpingu dotyczące Rosji

- (116) Ponieważ poziom współpracy był wysoki (ponad 90 % wywozu produktu objętego postępowaniem z Federacji Rosyjskiej do Wspólnoty, według danych Eurostatu), rezydualny margines dumpingowy stosowany do wszystkich innych eksporterów w Federacji Rosyjskiej ustalono na tym samym poziomie co margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego – Grupy TMK, a mianowicie 22,7 %.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU ZGODNIE Z ART. 11 UST. 2 ROZPORZĄDZENIA PODSTAWOWEGO – ODPOWIEDNI POZIOM ŚRODKA POD WZGLĘDEM DUMPINGU ZGODNIE Z ART. 11 UST. 3 ROZPORZĄDZENIA PODSTAWOWEGO

1. UWAGI OGÓLNE

- (117) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu po ewentualnym wygaśnięciu środków obowiązujących wobec Tajlandii, Turcji i Ukrainy.
- (118) Ponadto zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w przypadku Turcji i jedynej ukraińskiej

spółki zbadano, czy od czasu pierwotnego dochodzenia dotyczącego dumpingu okoliczności uległy zmianie, którą można by uznać za trwałą.

2. TAJLANDIA

2.1. Uwagi wstępne

- (119) W odróżnieniu od dochodzenia pierwotnego, według danych Eurostatu, w OD nie odnotowano wywozu produktu objętego postępowaniem z Tajlandii. Jedyne współpracujący producent nie zgłosił żadnej sprzedaży na wywóz do Wspólnoty, a żaden inny podmiot eksportujący nie podjął współpracy w ramach dochodzenia. Tajlandzkie dane statystyczne dotyczące wywozu sugerują, że w OD odnotowano przypadki wywozu z Tajlandii, które mogłyby częściowo odnosić się także do produktu objętego postępowaniem, lecz ich wielkość była nieznaczną i dlatego nie byłyby reprezentatywne.

- (120) Poziom współpracy w obecnym przeglądzie był bardzo niski; tylko jeden tajlandzki producent zgłosił się w czasie trwania postępowania. Według złożonej skargi i jak potwierdzają publicznie dostępne dane, w OD w Tajlandii było jednak co najmniej 12 innych producentów produktu objętego postępowaniem. Żaden z nich nie podjął współpracy w ramach dochodzenia i w konsekwencji poziom współpracy odpowiadał mniej niż 10 % szacowanej całkowitej produkcji produktu objętego postępowaniem w Tajlandii.

2.2. Dumping w przywozie w okresie objętym dochodzeniem

- (121) Jedyne współpracujący producent w Tajlandii nie prowadził wywozu do Wspólnoty w OD. Zważywszy, że nie odnotowano wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Tajlandii, nie ma możliwości kontynuacji dumpingu. Wynika z tego, że w tym przypadku analiza musi opierać się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

2.3. Rozwój przywozu w przypadku uchylenia środków.

2.3.1. Uwagi wstępne

- (122) Jak zaznaczono w motywie 120 dochodzenie wykazało, że w OD w Tajlandii było co najmniej 13 producentów produktu objętego postępowaniem i tylko jeden producent podjął współpracę w ramach dochodzenia.

- (123) Zbadano, w jakim stopniu dane uzyskane od jednego współpracującego tajlandzkiego producenta mogłyby zostać wykorzystane w celu analizy ogólnej sytuacji dotyczącej prawdopodobnego rozwoju wywozu z Tajlandii, a także, w bardziej konkretnym zastosowaniu, jako poziom odniesienia w zakresie wskaźników cen krajowych i eksportowych, kosztów, mocy produkcyjnej i jej wykorzystania.

- (124) W tym względzie odnotowano pewną liczbę braków związanych z danymi dostarczonymi przez współpracujące przedsiębiorstwo. Po pierwsze przedsiębiorstwo nie było w stanie dokonać zestawienia cen krajowych i eksportowych z faktycznymi transakcjami i zbadanym sprawozdaniem finansowym za okres objęty dochodzeniem. Ponadto przedsiębiorstwu nie udało się dostarczyć zestawienia kosztów produkcji z podziałem według numerów kontrolnych produktu zgodnie z kwestionariuszem przesłanym do zainteresowanych stron („PCN”). Producent był w stanie dostarczyć tylko dane dotyczące kosztu produkcji jako średniego kosztu produkcji z podziałem na czarne i galwanizowane, spośród wszystkich wyprodukowanych PCN. Struktura kosztów produkcji dla PCN u innych producentów w pozostałych krajach, których dotyczy postępowanie, włącznie ze Wspólnotą, dowodzi, że między poszczególnymi PCN zachodzi duża zmienność kosztów produkcji. Stosuje się to również do konkretnych typów produktu wyprodukowanych i sprzedawanych przez przedmiotowe tajlandzkie przedsiębiorstwo. W tych okolicznościach zestawienie kosztów, które nie pozwala na porównanie według PCN, nie może być uznane za wystarczające w celu określenia krajowej wartości normalnej.
- (125) Nawet jeśli możliwe byłoby uzyskanie takich danych, należy pamiętać, że współpracujący producent odpowiada za mniej niż 10 % całkowitej produkcji produktu objętego postępowaniem w Tajlandii, co oznacza, że w każdym razie dane musiałyby zostać uzupełnione innymi materiałami statystycznymi w celu oceny ich reprezentatywności na potrzeby oceny ogólnokrajowej.
- (126) Przedsiębiorstwo zawiadomiono o zamiarze Komisji dotyczącym zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i o powodach, dla których uznano to za konieczne w rozsądnym okresie czasu, z należytym uwzględnieniem terminów związanych z dochodzeniem. Otrzymane uwagi poddano gruntownej analizie i udzielono na nie szczegółowej odpowiedzi. Żadnego z wyjaśnień złożonych przez przedsiębiorstwo nie uznano za zadowalające na tyle, by Komisja mogła uniknąć zastosowania zasady najlepszych dostępnych faktów do wskazanych wyżej obszarów.
- (127) W rezultacie informacje dotyczące cen krajowych i cen w wywozie do innych krajów w przypadku eksporterów tajlandzkich oparte zostały na najlepszych dostępnych faktach, włącznie z informacjami zawartymi w skardze i publicznie dostępnymi.
- (128) Możliwe było natomiast sprawdzenie dostarczonych przez przedsiębiorstwo informacji dotyczących zapasów, poziomu produkcji i mocy produkcyjnych. Informacje te w połączeniu z danymi zawartymi w skardze mogłyby zatem zostać użyte w celu ustalenia wielkości produkcji i mocy produkcyjnych wszystkich eksportujących producentów w Tajlandii.
- (129) W związku z powyższym przy ocenie prawdopodobnych skutków uchylecia środków uwzględniono czynniki omówione poniżej.
- 2.3.2. *Produkcja, niewykorzystane moce produkcyjne oraz prawdopodobieństwo, że zostaną one skierowane do Wspólnoty*
- (130) Skarga wskazuje, że wolne moce produkcyjne w Tajlandii wynoszą powyżej 370 tys. ton, co stanowi prawie 30 % całkowitych mocy produkcyjnych. Te wolne moce produkcyjne odpowiadają ponad 25 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie (zgodnie z definicją zawartą w motywie 231) i mogłyby zostać skierowane na rynek wspólnotowy.
- (131) Poziom wolnych mocy produkcyjnych był nawet bardziej wyraźny w przypadku współpracującego producenta, który odpowiada za poniżej 10 % całkowitej produkcji tajlandzkiej w OD. W odniesieniu do tego producenta ustalono, że w OD wolne moce produkcyjne wynosiły ponad 50 %.
- (132) W sumie czynniki te wskazują na istnienie znacznych wolnych mocy produkcyjnych w Tajlandii. Wobec braku dowodów wskazujących, że te moce produkcyjne mogłyby ulec absorpcji przez zwiększoną sprzedaż krajową, sprzedaż do innych krajów trzecich lub wytwarzanie produktów innych niż produkty objęte postępowaniem, należy stwierdzić, że w przypadku wygaśnięcia środków, te wolne moce produkcyjne zostałyby według wszelkiego prawdopodobieństwa skierowane do Wspólnoty, nie bez znaczenia jest tu atrakcyjność Wspólnoty jako rynku wywozowego.
- (133) Zważywszy, że rynek wspólnotowy jest jednym z największych na świecie, już sam jego rozmiar czyni go atrakcyjnym dla tajlandzkich eksportujących producentów produktu objętego postępowaniem. Potencjalne znaczenie rynku wspólnotowego wzmocnione jest dodatkowo faktem, że Stany Zjednoczone, które są drugim dużym rynkiem, wprowadziły środki przeciw przywozowi z Tajlandii.
- (134) W zestawieniu ze stosunkowo atrakcyjnym poziomem cen we Wspólnocie, gdzie istnieją dobrze rozwinięte kanały dystrybucyjne, należy uznać, że w przypadku braku środków, istniałby wyraźny bodziec ekonomiczny do przesunięcia wywozu z dużego rynku kraju trzeciego, takiego jak Stany Zjednoczone, w kierunku Wspólnoty.
- (135) Ogólnie rzecz biorąc, w tych okolicznościach należy uznać, że wszelki wzrost wykorzystania obecnych mocy produkcyjnych będzie ukierunkowywany na wywóz, w szczególności na rynek wspólnotowy.
- 2.3.3. *Prawdopodobne poziomy cen*
- (136) Istnieje kilka czynników wskazujących na prawdopodobieństwo dumpingu w odniesieniu do cen eksportowych tajlandzkich produktów na rynku wspólnotowym.
- (137) Po pierwsze okazuje się, że wywóz do najważniejszych rynków krajów trzecich odbywał się po cenach dumpingowych. Potwierdza to wprowadzenie przez Stany Zjednoczone środków antydumpingowych na poziomie 15 % na tajlandzki wywóz rur spawanych. Wskazuje to na bardziej ogólny model zachowań oparty na dumpingu na dużych rynkach krajów trzecich. Fakt, że tajlandzki wywóz do

Wspólnoty zatrzymał się po wprowadzeniu środków potwierdza, jak się wydaje, pogląd, że tajlandzcy producenci eksportujący nie byłoby w stanie lub nie chcieliby sprzedawać po cenach na poziomie niedumpingowym.

- (138) Ponadto w przypadku rozpatrywanego produktu, który zasadniczo jest raczej jednorodny, potencjalni sprzedawcy tajlandzcy prawdopodobnie dostarczaliby produkty po cenach przeważających w stosunku do przywozu z innych kierunków do Wspólnoty. Jak wynika z wniosków przedstawionych we wcześniejszych częściach, ceny w przywozie z innych krajów wywozu są na ogół dość niskie. Biorąc pod uwagę, że potencjalne ceny eksportowe tajlandzkich producentów eksportujących prawdopodobnie muszą odzwierciedlać te niskie ceny i uwzględniając strukturę kosztów produktu objętego postępowaniem, w dużej mierze związaną z cenami kręgów stalowych i cynku, które znacznie wzrosły na całym świecie, prawdopodobne jest, że ceny eksportowe byłyby przedmiotem dumpingu.

2.4. Wniosek

- (139) Znaczna część tajlandzkiego wywozu byłaby prawdopodobnie sprzedawana do Wspólnoty po cenach dumpingowych, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków.

3. TURCJA (i): OGÓLNE ASPEKTY DUMPINGU I ART. 11 UST. 2

3.1. Sprawy ogólne

- (140) Skarżący stwierdził, że przywóz po cenach dumpingowych z Turcji prawdopodobnie doprowadziłby do bardzo poważnej szkody dla przemysłu wspólnotowego, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków. W kontekście przeglądu okresowego (patrz niżej), skarżący podnosił, że środki powinny zostać dostosowane w górę ze względu na domniemane zwiększenie poziomu dumpingu i szkody.

- (141) Dane statystyczne wskazują, że przywóz z Turcji wynosi 110 tys. ton, co stanowi prawie 9 % konsumpcji we Wspólnocie (jak określono w motywie 231). Wystąpiła rozbieżność między ilościami podawanymi przez Eurostat, a ilościami zgłoszonymi przez przedsiębiorstwa (138 tys. ton). Odsyła się do uwag zawartych w motywie 55.

- (142) Ogólna metodyka używana do obliczania poziomu dumpingu (przedstawiona powyżej w motywach 31-46) została zastosowana do wszystkich producentów eksportujących w Turcji. Różni się ona od metodyki stosowanej w pierwotnym dochodzeniu, która została wyjątkowo użyta w przypadku kilku eksporterów z powodu znacznych wahań walutowych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. z powodu wspomnianych wahań walutowych w ramach pierwotnego dochodzenia uznano za bardziej odpowiednie dokonanie porównania między miesięczną średnią ważoną wartością normalną a miesięczną średnią ważoną ceną eksportową. Takie wyjątkowe okoliczności nie miały jednak miejsca w obecnym dochodzeniu i zastosowana została standardowa metodyka opisana w motywach 31-46. Dlatego obecnym dochodzeniu margines dumpingu dla producentów

eksportujących w Turcji został ustalony na podstawie porównania ważonej średniej wartości normalnej z ważoną średnią ceną eksportową.

- (143) Następujące przedsiębiorstwa: Cayirova Boru Sanayi ve Ticaret AS, Stambuł, Yücel Boru ve Profil Endüstrisi AS, Stambuł i Noksel Çelik Boru Sanayi AS, Ankara, których indywidualne marginesy dumpingu w dochodzeniu pierwotnym wynosiły zero, zostały pierwotnie poddane dochodzeniu przeglądowemu i wybrane do próby. Chociaż art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stanowi, że przedsiębiorstwa z marginesem zerowym lub *de minimis* w pierwotnym dochodzeniu mogą zostać włączone do przeglądu, instytucje wspólnotowe nie mają obowiązku włączyć tych przedsiębiorstw. Ponadto, po przyjęciu rozporządzenia podstawowego, w sprawie *Mexico-Beef and Rice*, organ ds. rozstrzygania sporów WTO zinterpretował odnośny przepis urzędu antydumpingowego jako zabraniający przeglądu takich przedsiębiorstw. Dlatego instytucje wspólnotowe stwierdziły, że właściwe jest nieużywanie danych uzyskanych w ramach przeglądu w odniesieniu do tych trzech przedsiębiorstw. W związku z tym, przedsiębiorstwa te zostały wyłączone z próby. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu przyjmuje się, że obecnie żadne z tych przedsiębiorstw nie dopuszcza się dumpingu.

3.2. Kontrola wyrwykowa (eksporterów) i współpraca

- (144) Formularze kontroli wyrwykowej rozesłano do 15 potencjalnych producentów/eksporterów w Turcji, z których ośmiu udzieliło odpowiedzi. Do próby wybrano trzy przedsiębiorstwa/grupy, które zapewniają 41 % całkowitego tureckiego przywozu do Wspólnoty.

3.3. Wartość normalna

- (145) Jak wspomniano wyżej, wartość normalna była skonstruowana albo ustalona na podstawie cen płaconych lub należnych, w zwykłym obrocie handlowym, przez niezależnych klientów w Turcji. Niektóre z dostosowań wnioskowanych przez eksportujących producentów zostały odrzucone lub poprawione.

3.3.1. Koszty kredytu

- (146) W następstwie ujawnienia ustaleń Komisji niektórzy eksporterzy wnioskowali o ustalenie kosztów kredytu na podstawie faktycznych okresów płatności ustalonych pomiędzy producentami i ich klientami. Wnioski te zostały uwzględnione.

3.3.2. Zwrot ceł

- (147) Niektóre przedsiębiorstwa wnioskowały o wyrównanie związane ze zwrotem ceł na tej podstawie, że opłaty przywozowe nakładano od surowców używanych do wytwarzania produktu podobnego, gdy był on przeznaczony do konsumpcji w Turcji, ale podlegały one zwrotowi, jeśli produkt był sprzedawany na wywóz do Wspólnoty.

(148) W jednym wypadku wnioskowana kwota okazała się wyższa niż nałożona opłata celna od surowców fizycznie włączonych w skład produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym. Stwierdzono, że opłaty celne były mniejsze, ponieważ przedsiębiorstwo/grupa używała do produkcji krajowej nie tylko kręgów pochodzących z przywozu podlegającego opłacie celnej, lecz także kręgów z przywozu po stawce cła 0 % oraz kręgów kupowanych lokalnie. W związku z tym odpowiednio dostosowano wyrównania.

(149) Inne przedsiębiorstwo, w którego przypadku wniosek o wyrównanie pierwotnie został odrzucony, twierdziło, że powinien on zostać zaakceptowany gdyż produkty sprzedawane na rynku krajowym obciążone są opłatami celnymi. Wniosek ten został częściowo uwzględniony.

(150) W tym kontekście przemysł wspólnotowy podnosił, że byłoby to subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Należy jednak zauważyć, że obecne postępowanie jest dochodzeniem antydumpingowym. Dlatego zarzut ten nie został przeanalizowany.

3.3.3. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A)

(151) Jeden z tureckich eksporterów twierdził, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne były ujemne w przypadku tej części jego sprzedaży, dla której wartość normalna musiała zostać skonstruowana. Spowodowane to było faktem, że zyski na wymianie walut były w przypadku tej sprzedaży znaczące i przewyższały całkowitą wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W tym przypadku zyski finansowe nie zostały uwzględnione. Uwzględniono tylko koszty finansowe związane z pożyczkami przedsiębiorstwa. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały zatem odpowiednio dostosowane.

3.4. Cena eksportowa

(152) We wszystkich wypadkach produkt objęty postępowaniem był sprzedawany niezależnym klientom we Wspólnocie. Stąd w przypadku wszystkich eksporterów cena eksportowa oparta została na cenach płaconych lub należnych ze strony niepowiązanych klientów we Wspólnocie zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.5. Porównanie

(153) Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny ex-works. W celu zapewnienia prawidłowego porównania uwzględniono, w formie dostosowania, różnice wpływające na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Tym samym dokonano dostosowań dotyczących rabatów, upustów, transportu, przeładunku, kosztów załadunku, opłat bankowych oraz kosztów ubezpieczeń i kredytów

w stosownych i popartych sprawdzonymi dowodami przypadkach.

3.6. Dumping w okresie objętym dochodzeniem

(154) Margines dumpingu dla eksportujących producentów w Turcji został ustalony na podstawie porównania ważonej średniej wartości normalnej z ważoną średnią ceną eksportową zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(155) Porównanie ważonej średniej cen eksportowych z ważoną średnią wartością normalną wykazało niższe marginesy dumpingu:

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AŞ, Kayseri („Erbosan”) 0,5 %,

— Borusan Mannesmann Boru Sanayi ve Ticaret AŞ, Stambuł („Borusan”) - 1,4 %

— Toscelik Profil ve Sac Endustrisi AS, Iskenderun („Toscelik”) 0,9 %.

(156) Dwa przedsiębiorstwa zadeklarowały zamiar współpracy, lecz nie zostały włączone do próby. Biorąc pod uwagę, że margines dumpingu określony dla wszystkich przedsiębiorstw uwzględnionych w próbie był *de minimis* oraz fakt, że poziom współpracy w ramach dochodzenia był bardzo wysoki uznano, że marginesu dumpingu obowiązujący dla całego kraju także był *de minimis*.

(157) Dlatego stwierdza się, że w przypadku Turcji nie miała miejsca kontynuacja dumpingu. Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dalsza analiza będzie dotyczyć wyłącznie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu.

3.7. Analiza prawdopodobieństwa

3.7.1. Uwagi ogólne

(158) Rynek UE jest niezaprzeczalnie bardzo atrakcyjnym rynkiem dla producentów tureckich. Wynika to z kilku czynników, z których pierwszym jest wielkość. Wielkość ma związek nie tylko z dużą konsumpcją, lecz także z faktem, że większość tureckiego wywozu na rynki krajów trzecich jest rozdrobniona, tzn. małe ilości transportowane są drogą morską do wielu różnych miejsc przeznaczenia. W tym znaczeniu Wspólnota jest atrakcyjniejszym rynkiem jako jedno miejsce przeznaczenia z dużą zdolnością absorpcji.

(159) Bliskość geograficzna jest kolejnym ważnym czynnikiem, ponieważ koszty transportu dla tych produktów nie są bez znaczenia.

(160) Wspólnota to także tradycyjny rynek dla tureckich eksporterów, którzy mają dobrze ustalone kanały dystrybucji i wielu klientów.

3.7.2. *Udział wywozu do UE i praktyki cenowe*

(161) Pomimo obowiązujących środków wywóz z Turcji w OD nadal miał miejsce. W przypadku żadnego z objętych próbą przedsiębiorstw nie zaobserwowano jednak dumpingu. Należy zauważyć, że zarówno przedsiębiorstwa objęte próbą jak i przedsiębiorstwa nieobjęte próbą, które współpracowały w obecnym przeglądzie, a także te, których margines w pierwotnym dochodzeniu był zerowy lub *de minimis* stanowią około 90 % całości tureckiego wywozu do Wspólnoty. Rynek dla tego tureckiego wywozu wydaje się być stabilny i nic nie wskazuje na to, że przedsiębiorstwa zmienią swoje strategie cenowe. Ponadto zarówno trzy przedsiębiorstwa objęte próbą jak i te trzy przedsiębiorstwa, których margines w pierwotnym dochodzeniu był zerowy lub *de minimis* są zdecydowanie największymi graczami rynkowymi i liderami w zakresie cen. Dlatego prawdopodobne jest, że inne przedsiębiorstwa będą naśladować ich praktyki cenowe. Ponowne wystąpienie dumpingu w Turcji nie wydaje się więc prawdopodobne. Niemniej w celu uzupełnienia przeanalizowano także poniższe czynniki.

3.7.3. *Niewykorzystane moce produkcyjne Turcji*

(162) Dochodzenie wykazało, że współpracujący producenci, zarówno objęci jak i nieobjęci próbą, mieli w OD wolne moce produkcyjne wynoszące około 143 tys. ton. Ilość ta odpowiadałaby około 10 % całkowitej konsumpcji rur spawanych we Wspólnocie (jak określono w motywie 231).

3.7.4. *Potencjalna zdolność absorpcyjna rynków krajów trzecich*

(163) Na największym rynku kraju trzeciego dla produktu objętego postępowaniem (Stany Zjednoczone) wprowadzono środki antidumpingowe dotyczące wywozu z Turcji osiągające poziom do 14,7 %. Wynikałoby z tego, że, skoro inne czynniki pozostają jednakowe, możliwość absorpcji znacznych dodatkowych ilości wywożonych z Turcji przez Stany Zjednoczone nie jest prawdopodobna. Niemniej fakt, że wywóz do krajów trzecich jest rozdrobniony i transportowany do wielu różnych miejsc przeznaczenia wskazuje, że tureccy eksporterzy aktywnie uczestniczą w procesie badania nowych rynków i jest więc prawdopodobne, że rynki krajów trzecich będą mogły wchłonąć część mocy produkcyjnych. Ponadto biorąc pod uwagę rzeczywistą proporcję tureckiego wywozu na rynek Wspólnoty i do krajów trzecich (70/30), można oczekiwać tej samej proporcji w przypadku sprzedaży obecnie niewykorzystanych mocy produkcyjnych. Dodatkowy przywóz do Wspólnoty wyniósłby w tym przypadku około 100 tys. ton, co w oparciu o liczby dotyczące konsumpcji w OD odpowiada dodatkowemu udziałowi w rynku w wysokości 7 %. Należy zauważyć jednak, że byłby to maksymalny teoretyczny wzrost sprzedaży oparty na założeniu, że wolne moce produkcyjne są wykorzystane w 100 %, co rzadko ma miejsce w tego rodzaju przemyśle.

3.7.5. *Czynniki cenowe*

(164) Różnice w cenach pomiędzy tureckim wywozem do Wspólnoty i do krajów trzecich były niewielkie i zależały od danego przedsiębiorstwa. Po dalszej analizie, która miała miejsce po ujawnieniu, ustalono, że tureckie ceny eksportowe w wywozie do krajów trzecich były nieco wyższe niż w wywozie do Wspólnoty. Biorąc pod uwagę, że w przypadku Turcji nie stwierdzono dumpingu w odniesieniu do wywozu do Wspólnoty można uznać, że wywóz do krajów trzecich zasadniczo nie miał miejsca po cenach dumpingowych. Nic nie wskazuje na to, że tureccy eksporterzy zmienią strategię cenową. W sytuacji panującej na rynku ani w ogólnej sytuacji eksporterów nic nie wskazuje na prawdopodobieństwo zmiany przez nich swojego całościowego zachowania rynkowego.

(165) Wobec powyższego stwierdza się, że nie jest prawdopodobne ponowne wystąpienie dumpingu w przywozie pochodzącym z Turcji.

4. *TURCJA (ii): ASPEKTY ZWIĄZANE Z ART. 11 UST. 3*

(166) Skarżący stwierdził, że obowiązujące środki nie zapobiegły kontynuacji importu po cenach dumpingowych a poziom środków przestał być wystarczający do przeciwdziałania szkodliwemu dumpingowi w przywozie produktu objętego postępowaniem z Turcji.

4.1. *Trwały charakter zmiany okoliczności*

(167) Jak ustalono powyżej, przywóz z Turcji nie jest już dokonywany po cenach dumpingowych. Wszystkie poziomy dumpingu stwierdzone w obecnym dochodzeniu są poniżej progu *de minimis*. Odnosi się to zwłaszcza do trzech przedsiębiorstw, co do których pierwotnie stwierdzono stosowanie dumpingu.

(168) Jak już wspomniano rynek wspólnotowy najprawdopodobniej pozostanie rynkiem atrakcyjnym dla tureckich eksporterów ze względu na ceny oraz ugruntowane i długotrwałe relacje handlowe. Równocześnie tureccy producenci sprzedają znaczne ilości na rynku krajowym. Ilości te sprzedawane są po konkurencyjnych i stosunkowo niskich cenach w porównaniu do innych ważnych rynków, w tym UE i Stanów Zjednoczonych. Ceny na rynku krajowym i związane z nimi normalne wartości są na poziomie, który całkowicie wyeliminował dumping w odniesieniu do wywozu do Wspólnoty.

(169) Dochodzenie nie wykazało żadnych innych okoliczności, które sugerowałyby zmianę cen i dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W przypadku przedsiębiorstw, które od czasu pierwotnego dochodzenia podlegały zerowej

stawce celnej nadal stosować się będą ustalenia oparte na sprawozdaniu *Mexico beef and rice*, zgodnie z wyjaśnieniem w motywie 143. W odniesieniu do innych przedsiębiorstw obecne dochodzenie wykazało zmiany okoliczności, gdyż przedsiębiorstwa te nie stosują już dumpingu. Ponadto nie istnieją przekonujące przesłanki wskazujące, że zmiana okoliczności nie ma trwałego charakteru. Ponadto wszystkie objęte dochodzeniem przedsiębiorstwa eksportowały do krajów trzecich w 2006 r. i w OD po cenach wyższych niż ceny eksportowe w wywozie do Wspólnoty. W tych samych okresach wywóz do Wspólnoty odbywał się po cenach przekraczających krajowe ceny sprzedaży. Sytuacja ta wyraźnie wskazuje na trwały charakter zmiany okoliczności (zaprzestanie wywozu po cenach dumpingowych).

4.2. Wniosek

(170) Można zatem wyciągnąć wniosek, że w przypadku wygaśnięcia środków, prawdopodobnie nie będzie miał miejsca wywóz do Wspólnoty po cenach dumpingowych. Ponadto można w uzasadniony sposób uznać, że zmiana okoliczności w stosunku do pierwotnego dochodzenia dotycząca braku dumpingu ma trwały charakter.

(171) Wobec powyższego postępowanie dotyczące przywozu pochodzącego z Turcji powinno zostać zakończone.

5. UKRAINA (i): ASPEKTY ZWIĄZANE Z ART. 11 UST. 3:

5.1. Uwagi ogólne

(172) Spółka Interpipe Group twierdzi, że porównanie normalnej wartości na podstawie jej własnych kosztów/cen krajowych i cen eksportowych na rynku państw trzecich porównywalnych do UE, doprowadziłoby do ograniczenia dumpingu znacznie poniżej poziomu obecnych środków. Dlatego twierdzi się, że utrzymywanie środka na obecnym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia dumpingu.

(173) W toku dochodzenia spółkę zawiadomiono o zamiarze Komisji dotyczącym zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Było to spowodowane faktem, że spółka nie dostarczyła danych dotyczących kosztów produkcji w wymaganym formacie odnośnie do typu produktu (numer kontrolny produktu (PCN)). Spółka dostarczyła jedynie dane dotyczące kosztów produkcji jako średniej wszystkich typów produktu w określonym zakładzie.

(174) Badanie faktów wykazało, że dostarczone dane dotyczące kosztu produkcji nie mogły zostać zaakceptowane przez Komisję, jako że nie umożliwiłyby odpowiedniego porównania z cenami sprzedaży na rynku krajowym z podziałem na typy produktu.

(175) Spółkę zawiadomiono o powodach, dla których jest to konieczne w rozsądnym okresie czasu zgodnie z wymogami art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Otrzymane uwagi poddano analizie i udzielono na nie szczegółowej odpowiedzi. Żadnego z wyjaśnień złożonych przez spółkę nie uznano za na tyle zadowalające, by

Komisja mogła uniknąć zastosowania zasady najlepszych dostępnych faktów do wskazanych wyżej obszarów.

(176) W następstwie ujawnienia skarżący twierdził, że sprawa powinna zostać zakończona gdyż współpraca jedyne go ukraińskiego producenta była do tego stopnia niewystarczająca, że Komisja musiała zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego by dostosować koszty produkcji. Należy jednak zauważyć, że art. 18 został zastosowany by umożliwić Komisji uzupełnienie informacji przekazanych przez jedyne go ukraińskiego producenta współpracującego wykorzystując najlepsze dostępne informacje. z tego powodu twierdzenie to odrzucono.

5.2. Wartość normalna

(177) Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa może być uznana za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu zbadano koszt produkcji produktu produkowanego i sprzedawanego przez współpracujących eksportujących producentów na rynku krajowym.

(178) OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant (NMPP), który produkuje produkt objęty postępowaniem, nie dostarczył rozbitcia kosztów produkcji według PCN. Eksportujący producent dostarczył jedynie średni koszt produkcji wszystkich PCN wyprodukowanych w każdym z dwóch zakładów. Struktura kosztów według PCN u innych producentów w pozostałych krajach, których dotyczy postępowanie, włącznie ze Wspólnotą, dowodzi, że między poszczególnymi PCN zachodzi duża zmienność kosztów produkcji.

(179) Zakład produkcji rur OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk (NTRP), powiązany z NMPP, dostarczył rozbitcie kosztów produkcji według PCN.

(180) Jak wyjaśniono w motywie 173, Komisja zastosowała art. 18 rozporządzenia podstawowego w stosunku do NMPP w celu uzyskania kosztu produkcji według PCN. Rozważano możliwość wykorzystania danych uzyskanych z dochodzenia pierwotnego, jednak zważywszy, że Ukraina od tamtego czasu uzyskała status gospodarki rynkowej, dane takie nie zostały uznane za najlepszą dostępną informację. Dodatkowo Komisja uznała, że jakość informacji podawanych przez przemysł wspólnotowy pozwala na wyciągnięcie wniosków w sprawie kosztów produkcji według PCN. Dlatego informacje przedstawione przez współpracujący przemysł wspólnotowy zostały uznane za najbardziej wiarygodne i najlepsze dostępne informacje pozwalające na wykazanie kosztów produkcji według PCN. W tym względzie ustalenia w ramach dochodzenia wykazały, że możliwe jest obliczenie wariacji między najtańszymi PCN przemysłu wspólnotowego a wszystkimi innymi PCN. Wariacja ta została następnie zastosowana do średniego kosztu produkcji zgłoszonego przez NMPP. W przypadkach zgodności między PCN dla produktu wyprodukowanego przez przemysł wspólnotowy i tym samym PCN dla produktu wyprodukowanego przez NTRP posługiwano się kosztem NTRP.

(181) Ta sama strona zakwestionowała fakt użycia przez Komisję danych z OD by skonstruować wartość normalną oraz cenę eksportową w ODI. Niektóre odnośne wnioski zostały uwzględnione. Komisja przeanalizowała ważone średnie ceny eksportowe CIF w wywozie do Wspólnoty w okresie sześciu miesięcy pokrywających się w obu postępowaniach. Dodatkowo, aby umożliwić rzetelne porównanie, w tym samym okresie, między średnią ważoną wartością normalną każdego typu produktu objętego postępowaniem wywozonym do Wspólnoty i średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiadającego typu produktu objętego postępowaniem dostosowane zostały koszty produkcji współpracujących producentów. Dostosowanie przyjęto aby odzwierciedlić koszty produkcji w okresie tych samych sześciu miesięcy, które wzięto pod uwagę przy obliczaniu cen eksportowych CIF w wywozie do Wspólnoty. Jedyny ukraiński producent współpracujący twierdził, że Komisja powinna stosować jednostkowy koszt produkcji powiązanego przedsiębiorstwa zakład produkcji rur OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk (NTRP) gdy PCN są niemal identyczne jak te produkowane przez OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant (NMPP). Jak wyjaśniono w motywie 175, Komisja ma jednak dowody na dużą zmienność kosztów produkcji PCN. Wniosek ten został zatem odrzucony.

5.3. Cena eksportowa

(182) Jeśli chodzi o wywóz do Wspólnoty, w ODI grupa wywoziła do Wspólnoty niewielkie ilości produktu objętego postępowaniem. Transakcje te same w sobie nie mogłyby zostać uznane za reprezentatywne w celu ustalenia, czy miała miejsce jakakolwiek trwała zmiana zachowania.

(183) Interpipe Group zasugerowała wykorzystanie wywozu do krajów trzecich w celu ustalenia poziomu cen dla wywozu do Wspólnoty. W szczególności eksporter twierdził, że powinien zostać wykorzystany wywóz do Rosji. Spółka dostarczyła dowody wywozu na rynki krajów trzecich, również na rynek rosyjski.

(184) Najpierw ustalono, czy wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem do krajów trzecich zaproponowanych przez Interpipe Group jest wystarczająco znacząca pod względem całkowitej sprzedaży. W tym względzie stwierdzono, że sprzedaż do Rosji odpowiada ponad połowie całkowitego wywozu grupy, a więc stanowi odpowiednią podstawę do wyciągnięcia wniosków, o ile rynek rosyjski wykazuje wystarczające podobieństwo do rynku wspólnotowego.

(185) Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, zbadano, czy Rosja posiada podobne warunki rynkowe i strukturę rynku do istniejących we Wspólnotcie, w celu

oceny czy wywóz do Rosji jest wiarygodnym wyznacznikiem prawdopodobnych cen eksportowych w wywozie do Wspólnoty na potrzeby ustalenia nowego poziomu środków.

(186) Z jednej strony wielkość rynku rosyjskiego dla produktu objętego postępowaniem, podobnie jak rynku wspólnotowego, wydaje się znacząca, a typy produktu sprzedawane na obu obszarach są zasadniczo podobne.

(187) Z drugiej strony wykryto wyraźne różnice między dwoma rynkami. Po pierwsze w Rosji istnieją znaczne cła przywózowe wobec braku takich ceł we Wspólnotcie⁽¹⁾. Odzwierciedlają to udziały w przywozie, które są znacznie niższe niż we Wspólnotcie. Dodatkowo sektor produkcyjny w Rosji zdaje się być o wiele bardziej skoncentrowany – kilku dużych producentów skupia większość działalności produkcyjnej – podczas gdy we Wspólnotcie działalność produkcyjna rozkłada się na większą liczbę producentów. Również kanały dystrybucji obejmują, jak się wydaje, mniejszą liczbę hurtowników niż we Wspólnotcie. Ponadto obecność znacznego rosyjskiego dumpingu we Wspólnotcie wskazuje na różnice w kształtowaniu cen i na zakłócenia na rosyjskim rynku krajowym, bez których takie praktyki nie mogłyby mieć miejsca.

(188) Dodatkowo obecność dumpingu wskazuje, że poziomy cen krajowych w Rosji przewyższają ceny, po których eksporterzy prawdopodobnie prowadziliby wywóz do Wspólnoty. Spowodowane jest to faktem, że przeważające ceny w przypadku importerów, którzy utrzymują znaczną obecność we Wspólnotcie, są prawdopodobnie na tym samym poziomie co rosyjskie ceny eksportowe oraz jednorodnym charakterem produktu objętego postępowaniem, który powoduje, że eksporterzy chcący wejść na rynek wspólnotowy według wszelkiego prawdopodobieństwa musieliby dostosować się do poziomu cen najniższej oferty.

(189) Powyższe ustalenia wskazują na różnice, które wpływałyby na kształtowanie cen, a więc także ich poziom, i z których tym samym wynika, że ceny rosyjskie nie mogą zostać użyte w celu ustalenia nowego poziomu środków.

(190) Komisja zbadała następnie, czy ceny eksportowe w wywozie do krajów trzecich innych niż Rosja mogłyby zostać użyte do tego celu. Najpierw zbadano, czy drugi co do wielkości rynek pod względem wywozu mógłby posłużyć za kraj referencyjny. Opcja ta nie została jednak uwzględniona, ponieważ Białoruś nie jest krajem o gospodarce rynkowej. Sprzedaż do innych krajów również została przeanalizowana, jednak wielkość wywozu była za mała, aby uznać ją za reprezentatywną.

(191) W tych okolicznościach użycie cen eksportowych w wywozie z Ukrainy do Rosji (i innych krajów trzecich, do których wnioskodawca prowadził wywóz w trakcie ODI) nie może być uznane za reprezentatywne dla prawdopodobnych

⁽¹⁾ Dodatkowo toczy się dochodzenie w sprawie środków ochronnych dotyczące produktu objętego dochodzeniem. Jeśli jego wnioski okażą się podobne do środków ochronnych nałożonych na rury o większej średnicy pod koniec 2006 r. (wprowadzona została specjalna opłata celna w wysokości 8 %), wprowadzi to dalszą różnicę strukturalną w porównaniu ze Wspólnotą.

zachowań cen eksportowych w wywozie do Wspólnoty i dlatego zostało odrzucone. W związku z powyższym uznano za konieczne zastosowanie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do grupy Interpipe. W tym względzie rozważano, czy ważona średnia cen eksportowych CIF w wywozie do Wspólnoty w trakcie okresu objętego dochodzeniem, uzyskana od wszystkich współpracujących producentów eksportujących we wszystkich krajach, których dotyczy postępowanie, mogłaby zostać zagregowana w odniesieniu do poszczególnych PCN i użyta jako cena referencyjna do ustalenia ceny eksportowej dla ukraińskiego producenta eksportującego.

(192) Metodę tę uznano za właściwą, ponieważ można w uzasadniony sposób przyjąć, że w przypadku wejścia ukraińskiego wywozu na rynek wspólnotowy, wywóz ten nie wykazałby znaczącego odchylenia od wzorca cenowego bezpośrednich konkurentów, tj. innych eksporterów prowadzących wywóz do Wspólnoty.

(193) Jak wyjaśniono w motywie 181 przy ustalaniu ceny eksportowej Komisja użyła jedynie danych z okresu sześciu miesięcy pokrywających się w OD i ODI.

(194) Tym samym w celu ustalenia ceny eksportowej grupy Interpipe zastosowano jednostkowe ceny eksportowe tych eksporterów, przy zachowaniu zgodności PCN.

(195) W następstwie ujawnienia jedyny ukraiński producent eksportujący twierdził, że przy określaniu ceny eksportowej nie należy odliczać kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku przedsiębiorstwa powiązanego, ponieważ w tym przypadku art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania. Argumentowano, że art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie jedynie do importerów powiązanych zlokalizowanych we Wspólnocie, ponieważ dokonano w nim jasnego rozróżnienia pomiędzy „przywozem a odsprzedażą”. Twierdzono następnie, że powiązane przedsiębiorstwo pełni funkcję działu eksportu.

(196) Należy zauważyć, że, w przypadku sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty, jedyny ukraiński producent eksportujący wysyłał produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do Wspólnoty, przedstawiał faktury za każdą wysyłkę swojemu przedsiębiorstwu powiązanemu w Szwajcarii i otrzymywał odpowiednią zapłatę. Producent eksportujący pełnił zatem wszystkie funkcje eksportera. Przedsiębiorstwo powiązane w Szwajcarii negocjowało umowy sprzedaży oraz przedstawiało faktury pierwszemu niezależnemu nabywcy we Wspólnocie. Powiązane przedsiębiorstwo organizowało także dostawy sprzedanych produktów.

(197) W odniesieniu do uwag ukraińskiego przedsiębiorstwa dotyczących ujawnienia podtrzymuje się, że ceny eksportowe mogą być konstruowane zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w przypadku gdy nie istnieje cena eksportowa (pierwsza opcja w ramach art. 2 ust. 9). Także zgodnie z art. 2 ust. 9 ceny eksportowe mogą być konstruowane w oparciu o uzasadnione podstawy. Tego rodzaju uzasadnione podstawy mogą także służyć

w przypadku odliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz uzasadnionego zysku przedsiębiorstwa powiązanego. Nawet jeżeli uzna się, że elementy te w bardziej uzasadniony sposób odzwierciedlane są jako „prowizje” lub „marże”, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. (i) rozporządzenia podstawowego, co nie ma miejsca, wynikający z tego margines dumpingu byłby taki sam. Ponieważ na zysk powiązanego przedsiębiorstwa wpływ miał fakt, że dokonywało ono zakupów w warunkach obrotu między przedsiębiorstwami uzasadniony zysk ustalony został na podstawie informacji uzyskanych od niezależnych przedsiębiorstw handlowych/importerów współpracujących w ramach dochodzenia.

(198) W następstwie ujawnienia przemysł wspólnotowy stwierdził, że rozporządzenie podstawowe i przepisy WTO nie pozwalają na obliczanie marginesu dumpingu w przypadku gdy nie ma miejsca wywóz do Wspólnoty. z przyczyn przedstawionych w poprzednich motywach przypomina się, że art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego jasno wskazuje, że w przypadku gdy nie istnieje cena eksportowa, może ona zostać konstruowana w oparciu o uzasadnione podstawy. W związku z tym wniosek zostaje odrzucony.

5.4. Margines dumpingu

(199) Porównanie między wartością normalną obliczoną w sposób opisany powyżej a ceną eksportową, również obliczoną w sposób opisany powyżej, ujawniło występowanie dumpingu. Margines dumpingu dla ukraińskiej grupy wyrażony jako procent ceny CIF w przywozie na granicy Wspólnoty, przed wniesieniem opłaty celnej, wynosi:

Interpipe Group (OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant i zakład produkcji rur OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk): 10,7 %.

5.5. Wnioski w sprawie dumpingu dotyczące Ukrainy

(200) Podsumowując, ustalono stosowanie dumpingu przez grupę Interpipe na poziomie wskazanym w motywie 199. Jeśli chodzi o wszystkich innych eksportujących producentów w Ukrainie, rezydualny margines dumpingu nie ulegnie zmianie.

6. UKRAINA (ii): ASPEKTY ZWIĄZANE Z ART. 11 UST. 2:

6.1. Uwagi wstępne

(201) Wielkość wywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie do UE ulega stałemu zmniejszeniu, z 29 tys. ton w 2002 r. do 17,2 tys. ton w 2005 r. i prawie do zera w OD.

(202) Tylko dwóch ukraińskich producentów należących do tej samej grupy (Interpipe Group) zgłosiło się i przekazało odpowiedzi do kwestionariusza, OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant oraz zakład produkujący rury OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk.

(203) Ustalono, że w Ukrainie działało co najmniej 7 innych producentów. Na podstawie informacji udostępnionej Komisji, Interpipe Group dostarcza 26 % produkcji w Ukrainie. W tych warunkach uznano, że poziom współpracy był bardzo niski.

6.2. Dumping w przywozie w okresie objętym dochodzeniem

(204) Wywóz do Wspólnoty jedynej ukraińskiej grupy współpracującej był w OD nieznaczny. Ten bardzo niski poziom ukraińskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty nie był reprezentatywny i nie zapewnia więc rzetelnej i znaczącej podstawy dla ustalenia czy dumping był kontynuowany. Uznano zatem w tym przypadku za odpowiednie oparcie analizy na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

6.3. Rozwój przywozu w przypadku uchylenia środków.

6.3.1. Uwagi wstępne

(205) Jak zaznaczono w motywie 203, dochodzenie wykazało, że w OD w Ukrainie było przynajmniej 7 producentów produktu objętego postępowaniem i tylko jedna grupa podjęła współpracę w ramach dochodzenia.

(206) Zbadano, w jakim stopniu dane uzyskane od jedynej współpracującej grupy mogłyby zostać wykorzystane w celu analizy ogólnej sytuacji dotyczącej prawdopodobnego wywozu z Ukrainy, a także, w bardziej konkretnym zastosowaniu, jako poziom odniesienia w zakresie wskaźników cen krajowych i eksportowych, kosztów, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania.

(207) W celu ustalenia wartości produkcji oraz zdolności produkcyjnej ukraińskich producentów informacje dotyczące zapasów, poziomu produkcji i mocy produkcyjnych dostarczone przez spółkę zostały wykorzystane w połączeniu z danymi zawartymi w skardze.

(208) W związku z powyższym przy ocenie prawdopodobnych skutków uchylenia środków uwzględniono czynniki omówione poniżej.

6.3.2. Produkcja, niewykorzystane moce produkcyjne oraz prawdopodobieństwo skierowania tych mocy do Wspólnoty

(209) Na podstawie informacji udostępnionych Komisji, ustalono, że ukraińskie moce produkcyjne w zakresie produktu objętego postępowaniem przekraczają 400 tys. ton rocznie.

(210) Wobec braku dowodów wskazujących, że te moce produkcyjne mogłyby ulec absorpcji przez zwiększoną sprzedaż krajową, sprzedaż do innych krajów trzecich lub

wytwarzanie produktów innych niż produkt objęty postępowaniem, należy stwierdzić, że w przypadku wygaśnięcia środków, te wolne moce produkcyjne zostałyby według wszelkiego prawdopodobieństwa skierowane do Wspólnoty, nie bez uwzględnienia atrakcyjności Wspólnoty jako rynku wywozowego. Dodatkowo potwierdzają znaczne wolne moce produkcyjne istniejącą w grupie Interpipe.

(211) Zważywszy, że rynek wspólnotowy jest jednym z największych na świecie, już sam jego rozmiar jest atrakcyjny dla jakiegokolwiek ukraińskiego eksportującego producenta produktu objętego postępowaniem.

(212) Przypomina się, że grupa Interpipe dostarcza również blachę w kręgach do przedsiębiorstwa Mogilev na Białorusi, który z kolei na mocy umowy o pracę nakładczą przetwarza ją na produkt objęty postępowaniem sprzedawany następnie do Wspólnoty przez szwajcarską spółkę zależną grupy Interpipe. W trakcie całego procesu, Interpipe pozostaje właścicielem produktu. Jak wspomniano wyżej, wywóz ten uznano za dokonywany po cenach dumpingowych. Szczególnie w związku z wnioskiem o nałożenie środków na Białoruś, nie można wykluczyć, że część dokonywanego przez grupę wywozu z Białorusi znajdzie teraz swoje zamienne źródło na Ukrainie.

(213) W zestawieniu ze stosunkowo atrakcyjnym poziomem cen we Wspólnocie, gdzie istnieją dobrze rozwinięte kanały dystrybucyjne, należy uznać, że w przypadku braku środków, istniałby wyraźny bodziec ekonomiczny do przesunięcia wywozu z rynków krajów trzecich, takich jak Rosja lub Białoruś, w kierunku Wspólnoty.

(214) Ogólnie rzecz biorąc, w tych okolicznościach należy uznać, że wszelki wzrost wykorzystania obecnych mocy produkcyjnych będzie prawdopodobnie ukierunkowany na wywóz, w szczególności na rynek wspólnotowy.

6.3.3. Prawdopodobne poziomy cen

(215) W kontekście niskiego poziomu współpracy i informacji podanych wyżej należy uznać za potwierdzone wszelkie zarzuty wyrażone w skardze dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu. Potwierdzają to także dodatkowe czynniki.

(216) Ceny eksportowe w wywozie do innych krajów trzecich są na tym samym poziomie co przeważające ceny importowe we Wspólnocie. Wynikałoby z tego, że ceny eksportowe w wywozie do tych krajów trzecich prawdopodobnie również podlegają dumpingowi, co wskazuje na ogólniejszy wzorzec zachowania oparty na dumpingu.

(217) Ponadto w przypadku rozpatrywanego produktu, który zasadniczo jest raczej jednorodny, potencjalni sprzedawcy ukraińscy najprawdopodobniej dostarczaliby również inne

produkty po cenach przeważających w przywozie do Wspólnoty. Jak wynika z wniosków przedstawionych we wcześniejszych częściach, ceny w przywozie z innych krajów wywozu są na ogół dość niskie. Biorąc pod uwagę, że potencjalne ceny eksportowe ukraińskich produktów wywozowych prawdopodobnie muszą odzwierciedlać te niskie ceny i uwzględniając strukturę kosztów produktu objętego postępowaniem, w dużej mierze związaną z cenami kręgów stalowych i cynku, które znacznie wzrosły na całym świecie, prawdopodobne jest, że ceny eksportowe byłyby przedmiotem dumpingu na poziomie około 10,7 %, jak wynika z motywu 199.

6.4. Wniosek

(218) Znaczna część ukraińskiego wywozu byłaby prawdopodobnie sprzedawana do Wspólnoty po cenach dumpingowych, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków.

E. ASPEKTY ZWIĄZANE ZE SZKODĄ (DOCHODZENIE ANTYDUMPINGOWE, PRZEGLĄD WYGAŚNIĘCIA, PRZEGLĄD OKRESOWY TURCJI)

1. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO I PRODUKCJI WSPÓLNOTOWEJ

(219) Ustalono, że w obrębie Wspólnoty produkt podobny produkowany był przez 17 przedsiębiorstw, które podjęły współpracę w ramach dochodzenia i poparły skargę oraz 2 producentów wspólnotowych, którzy nie podjęli współpracy w ramach dochodzenia. Żaden producent wspólnotowy nie zgłosił się ani nie wyraził sprzeciwu wobec dochodzenia.

(220) Wobec braku współpracy ze strony dwóch producentów wspólnotowych produkcja na terenie Wspólnoty ustalona została na podstawie informacji dostarczonych w skardze oraz zebranych podczas dochodzenia od współpracujących producentów.

(221) Wielkość produkcji 17 współpracujących producentów wspólnotowych stanowiła 95 % całkowitej produkcji produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie. Uznano, że stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(222) Producenci wspólnotowi wybrani do próby w ramach dochodzenia stanowili 67 % całkowitej produkcji produktu podobnego w przemyśle wspólnotowym podczas okresu objętego dochodzeniem.

2. KONSUMPCJA WE WSPÓLNOTCIE

(223) Konsumpcję produktu objętego postępowaniem na rynku wspólnotowym ustalono na podstawie wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym przez wszystkich producentów we Wspólnocie powiększonej o przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, jak również z krajów trzecich.

(224) W odniesieniu do producentów wspólnotowych wielkość sprzedaży uzyskano wykorzystując informacje pochodzące z odpowiedzi przemysłu wspólnotowego wraz z informacjami udostępnionymi w skardze dotyczącymi sprzedaży wspólnotowej dwóch niewspółpracujących producentów.

(225) Jeśli chodzi o wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie oraz z krajów trzecich, wzięto pod uwagę następujące źródła informacji:

— pełne dane dla kodów CN z Eurostatu,

— inne informacje statystyczne o charakterze poufnym udostępnione Komisji,

— informacje dotyczące przywozu przekazane przez zainteresowane strony.

(226) Ponadto według skargi dane związane z kodami CN nie powinny być zmniejszane w celu uwzględnienia produktów, które nie zostały objęte postępowaniem, gdyż nie były przywożone do Wspólnoty znaczne ilości innych produktów objętych tymi kodami CN.

(227) Na tej podstawie stwierdzono, że w celu ustalenia tendencji ilościowych i cenowych dla całego okresu badanego pełne kody CN są najbardziej odpowiednim źródłem.

(228) Poniższe uwagi są przydatne w tym kontekście. W przypadku Białorusi, ze względu na brak innych informacji dotyczących cen i obejmujących cały okres badany, oraz po przeanalizowaniu poziomów cen pochodzących z Eurostatu oraz od niemieckiego podmiotu wspomnianego wyżej, uznaje się, że statystyki Eurostatu są najdokładniejszym źródłem na potrzeby ustalenia tendencji cenowych.

(229) W przypadku Chin dochodzenie ustaliło, że przywóz na rynek UE dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących był wyższy, niż statystyczny przywóz, jak pokazano w tabeli 2 (poniżej). Zważywszy, że poziomy cen były podobne w tych dwóch zbiorach danych oraz w celu zagwarantowania, że dane nie są zawyżone, zdecydowano się na wykorzystanie urzędowych danych statystycznych, także dlatego, że podejście takie nie miało istotnego wpływu na analizę szkody i związek przyczynowy w porównaniu z wykorzystaniem danych otrzymanych od współpracujących producentów eksportujących.

(230) Biorąc pod uwagę, że przywóz z Turcji prowadzony przez współpracujących eksporterów był wyższy niż wskazywały dane Eurostatu, podobne rozumowanie można zastosować do Turcji. Należy ponownie podkreślić, że podejście takie nie ma istotnego wpływu na analizę szkody i związek przyczynowy w porównaniu z wykorzystaniem danych otrzymanych od współpracujących producentów eksportujących.

(231) Konsumpcja ustalona jak wskazano powyżej („Konsumpcja Wspólnoty”) wzrosła w badanym okresie o 9 %, tj. z 1 mln. 234 tys. Ton w 2004 r. do 1mln. 342 tys. ton w OD. Dokładniej, konsumpcja Wspólnoty wykazuje spadek o 12 % w 2005 r. po czym rośnie ponownie

w 2006 r. i w OD. Spadek konsumpcji w 2005 r. związany jest z pozbywaniem się towarów z magazynów przez hurtowników (i w konsekwencji zmniejszonym poziomem zakupów) w 2005 r., po zwiększeniu zakupów w 2004 r.

Tabela 1

	2004	2005	2006	OD
Konsumpcja w UE (w tonach)	1 234 037	1 082 125	1 282 737	1 342 657
Wskaźnik	100	88	104	109

3. PRZYWÓZ Z KRAJÓW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE ORAZ Z KRAJÓW TRZECICH

3.1.2. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych

(232) Dla krajów objętych dochodzeniem antydumpingowym tj. Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji zbadano czy warunki pozwalały na skumulowaną analizę całego przywozu. Ze względu na dumping poniżej poziomu *de minimis* wywóz z Bośni i Hercegowiny był analizowany wraz z innym wywozem w części 3.4, a także z innymi przypadkami poniżej w części 4. Przywóz z krajów objętych przeglądem wygaśnięcia i z Turcji (w kontekście przeglądu okresowego Turcji) był analizowany oddzielnie. W tym kontekście przypomina się, że poziomy dumpingu w Turcji były poniżej progu *de minimis* oraz, że wielkość przywozu z Tajlandii i Ukrainy, zarówno razem, jak i osobno, także była na poziomie *de minimis*. W przypadku dwóch ostatnich krajów prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu zostało jednak stwierdzone, jak przedstawiono w części F poniżej.

(236) Wielkość przywozu z ChRL, Rosji i Białorusi jest powyżej wartości *de minimis* i tym samym nie jest nieznaczną (jak pokazano w tabeli 2 poniżej).

3.1.3. Warunki konkurencji

3.1. Kumulacja

(237) W odniesieniu do warunków konkurencji dochodzenie wykazało, że produkt objęty postępowaniem, przywożony po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, oraz produkt wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy były podobne pod względem ich głównych właściwości fizycznych i technicznych. To samo dotyczy porównania produktów przywożonych po cenach dumpingowych z różnych krajów, których dotyczy postępowanie.

(233) Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji powinien być oceniany w sposób skumulowany zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(238) W związku z tym produkty te można uznać za wymienne i wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w badanym okresie za pośrednictwem porównywalnych kanałów dystrybucji, np. hurtowników i przedsiębiorstw handlowych.

(234) Zgodnie z tym artykułem wpływ przywozu z dwóch lub większej liczby krajów podlegających jednocześnie temu samemu dochodzeniu powinien być oceniany w sposób łączny, jeśli (i) margines dumpingu ustalony w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego; (ii) wielkość przywozu z każdego kraju nie jest nieznaczną; oraz (iii) warunki konkurencji między produktami przywożonymi i warunki konkurencji między produktami przywożonymi a wspólnotowymi produktami podobnymi czynią tego typu ocenę właściwą.

(239) Ponadto dochodzenie ujawniło, że doszło do sytuacji konkurencji w różnych państwach członkowskich Wspólnoty oraz wśród różnych typów produktu objętego postępowaniem, włącznie z rurami galwanizowanymi, rurami czarnymi oraz rurami o innym wykończeniu zewnętrznym. Dlatego też uznano, że przywóz rur spawanych konkuruje z przywozem innych typów produktu oraz względem produktów wytwarzanych we Wspólnocie.

3.1.1. Margines dumpingu

(235) Każdy przywóz pochodzący z ChRL, Rosji i Białorusi spełnia wymogi pkt (i) określone w motywie 234 powyżej.

(240) Badanie objęło także zachowania cenowe w różnych krajach podlegających kumulacji. Analiza ta pokazała, że kraje te podcinały i zaniżały ceny przemysłu wspólnotowego oraz że, jak pokazano w motywie 244, ceny podlegały podobnym tendencjom.

(241) Niektóre ze stron wysunęły argument, że przywóz pochodzący z Rosji powinien być wyłączony z kumulacji w ramach dochodzenia, jako że w przypadku przywozu z tego kraju zaobserwowano rozbieżne tendencje dotyczące wielkości przywozu i udziału w rynku w sytuacji wzrostu popytu. W związku z tym należy zauważyć, że wielkość przywozu na rynek wspólnotowy w całym okresie badanym pozostawała na stałym wysokim poziomie. Dodatkowo przywóz po cenach dumpingowych ze wszystkich trzech krajów (Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji) wzrósł znacznie w ciągu ostatnich dwóch lat poddanych analizie, zaś w przypadku ogólnego poziomu cen zaobserwowano podobne tendencje i ten sam rząd wielkości, w szczególności w OD, jak wykazały

dane dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw. Ponadto w OD cały skumulowany przywóz podciął ceny przemysłu wspólnotowego.

(242) Na podstawie powyższego stwierdzono, że spełnione zostały wszelkie warunki uzasadniające kumulację, jak opisano w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zdecydowano zatem, że przywóz rur spawanych pochodzący z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji będzie podlegał ocenie łącznej. Kraje te będą wspólnie określane jako „kraje skumulowane”, a przywóz z tych krajów będzie określany jako „przywóz skumulowany”.

Tabela 2 – Wielkość przywozu (w tonach)

	2004	2005	2006	OD
Chiny	21 781	54 120	110 922	184 887
Rosja	42 036	30 124	34 148	36 057
Białoruś	12 827	22 056	28 191	29 615
Całkowity przywóz skumulowany	76 644	106 300	173 261	250 559
Ukraina	25 173	17 210	4 501	2 753
Tajlandia	90	0	0	0
Przywóz z innych krajów	222 096	162 177	238 150	238 441
W tym Bośnia i Hercegowina	6 836	11 011	30 032	33 095
Z tego udział Turcji	95 049	85 018	99 843	110 994
PRZYWÓZ OGÓŁEM	324 003	285 687	415 912	491 753

Tabela 3 – Udział w rynku (%)

	2004	2005	2006	OD
Białoruś	1,0	2,0	2,2	2,2
Chiny	1,8	5,0	8,6	13,8
Rosja	3,4	2,8	2,7	2,7
Przywóz skumulowany	6,2	9,8	13,5	18,7
Ukraina	2,0	1,6	0,4	0,2
Tajlandia	0,0	0,0	0,0	0,0
Przywóz z innych krajów	18,0	15,0	18,6	17,8
W tym Bośnia i Hercegowina	0,6	1,0	2,3	2,5
Z tego udział Turcji	7,7	7,9	7,8	8,3
PRZYWÓZ OGÓŁEM	26,3	26,4	32,4	36,6

3.2. Wielkość skumulowana i udział w rynku

- (243) Skumulowany przywóz wzrósł z 76 644 ton w 2004 r. do 250 559 ton w OD, tj. o ponad 200 %. Ponieważ konsumpcja produktu objętego postępowaniem w badanym okresie wzrosła o 9 %, udział w rynku skumulowanego przywozu produktu objętego postępowaniem wzrósł z 6,2 % w 2004 r. do 18,7 % w OD. Zmiany w przywozie i udziale w rynku produktu objętego postępowaniem w badanym okresie zostały przedstawione powyżej, w tabelach 2 i 3.

3.3. Ceny i podcinanie

3.3.1. Ewolucja cen w krajach objętych dochodzeniem antydumpingowym

- (244) Średnia ważona cena w przywozie z krajów, których dotyczy postępowanie, ulegała w badanym okresie następującym zmianom:

Tabela 4 – Ceny w przywozie (EUR/t)

	2004	2005	2006	OD
Chiny	460	537	520	557
Rosja	481	543	551	603
Białoruś	456	495	503	549

- (245) Dane do tabeli 4 zaczerpnięto z bazy danych Comtex na poziomie pełnego kodu CN. Ogólna tendencja cen w przywozie do Wspólnoty wskazywała wzrost, wraz z ogólnym wzrostem cen dla wszystkich podmiotów na rynku UE.

3.3.2. Podcięcie cenowe w krajach objętych dochodzeniem antydumpingowym

- (246) W celu stwierdzenia podcięcia cenowego, Komisja oparła swoją analizę na informacjach dostarczonych w toku dochodzenia na poziomie poszczególnych typów produktu przez objętych próbą eksportujących producentów z Chin. W przypadku Rosji wykorzystano dane pochodzące od współpracującego producenta eksportującego. W przypadku Białorusi wykorzystano dane pochodzące od współpracującego podmiotu z Niemiec.

- (247) Ceny eksportowe zostały porównane z ważoną średnią ceną objętych próbą producentów wspólnotowych na tym samym poziomie poszczególnych typów produktu. Miało to na celu zapewnienie prawidłowego porównania na tym samym poziomie handlu. We wszystkich przypadkach w analizie wzięto pod uwagę faktyczne ceny eksportowe eksportujących producentów na poziomie CIF na granicy Wspólnoty. W przypadku przemysłu wspólnotowego odpowiednie ceny sprzedaży stanowiły ceny sprzedaży

niezależnym klientom, dostosowane w razie potrzeby do poziomu ex-works. W OD, w oparciu o różne typy produktu określone w kwestionariuszu, wystąpiły następujące średnie marginesy podcięcia:

Tabela 5 – Podcięcie

	OD
Chiny	43 %
Rosja TMK	12 %
Rosja OMK	15 %
Białoruś	22 %

3.3.3. Ewolucja cen i podcięcie cenowe w przeglądzie wygaśnięcia

- (248) Należy przypomnieć, że w przypadku Ukrainy i Tajlandii wielkości przywozu były poniżej progu *de minimis* i w związku z tym uznaje się, że ceny, ewolucja cen i obliczenia podcięcia cenowego nie byłyby rzetelne i znaczące.

3.4. Przywóz z innych krajów trzecich

3.4.1. Wielkość przywozu i udział w rynku w ramach przeglądu

- (249) Jak przedstawiono w tabelach 2 i 3 przywóz z krajów trzecich włącznie z przywozem z Bośni i Hercegowiny oraz z Turcji wzrósł w niewielkim stopniu z 222 096 ton w 2004 r. do 238 441 ton w OD. Udział w rynku tego przywozu pozostawał w tym okresie na poziomie około 18 %.

4. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (250) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie odnośne czynniki i wskaźniki ekonomiczne mające wpływ na stan przemysłu wspólnotowego. Analiza ta została przeprowadzona na dziewięciu objętych próbą przedsiębiorstwach, jak wspomniano w motywie 20, które w całości wypełniły kwestionariusze. Czynniki badane w przypadku objętych próbą przedsiębiorstw obejmowały ceny, zatrudnienie i wynagrodzenie, inwestycje, rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne oraz zdolność do pozyskiwania kapitału. Jednakże w przypadku niektórych z czynników (analizowanych poniżej jako makro wskaźniki) wykorzystane zostały dostępne informacje dotyczące wszystkich siedemnastu przedsiębiorstw (włącznie z dziewięcioma przedsiębiorstwami objętymi próbą) przemysłu wspólnotowego. W zakres tych makro wskaźników weszły: udział w rynku, wielkość sprzedaży we Wspólnocie, produkcja i moce produkcyjne.

4.1. Makrowskaźniki

4.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i ich wykorzystanie

(251) Produkcja przemysłu wspólnotowego zmalała o 10 % od 2004 r. do OD. Moce produkcyjne zostały obliczone zgodnie ze standardową metodyką zastosowaną względem całego przemysłu wspólnotowego. Miało to na celu uwzględnienie długookresowych faktycznych mocy produkcyjnych poprzez dopuszczanie normalnego wstrzymania produkcji, np. w związku z konserwacją wyposażenia. Metodologia ta jest zwykle praktykowana w przemyśle wspólnotowym. Moce produkcyjne dla produktu objętego

postępowaniem malały umiarkowanie w ciągu badanego okresu z 2 218 597 ton w 2004 r. do 2 132 322 (lub 4 %) w OD.

(252) Wykorzystanie mocy produkcyjnych również spadło, odzwierciedlając spadek produkcji z około 44 % do 41 % w okresie badanym. W tej sytuacji należy jednak zauważyć, że czynnik ten nie stanowi najważniejszego wskaźnika szkody w tym sektorze, jako że zakład i sprzęt produkcyjny są również wykorzystywane do produkcji innych rur oraz innych produktów, które nie są objęte tym dochodzeniem.

Tabela 6 – Przemysł wspólnotowy

	2004	2005	2006	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	2 218 597	2 211 597	2 136 747	2 132 322
Wielkość produkcji (w tonach)	970 080	832 973	914 663	875 477
Wskaźnik wielkości produkcji (%)	100	85,9	94,3	90,2
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	43,7	37,7	42,8	41,1

4.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(253) Dane zawarte w tabeli 7 pokazują wyraźny spadek wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym. Sytuację tę podkreśla dodatkowo fakt, że ogólna konsumpcja, jak pokazano w tabeli 1, wzrosła w tym samym okresie o 9 %. Pewien poziom stabilności został utrzymany w 2004 i 2005 r., a udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł znacząco w 2006 r. i w OD. Pozostaje to w kontraście ze stałym lub wzrastającym udziałem w rynku (zob. motyw 243) przywozu po cenach dumpingowych z ChRL, Białorusi i Rosji indywidualnie oraz z wzrastającym udziałem w rynku krajów skumulowanych na przestrzeni całego okresu badanego.

Tabela 7 – Przemysł wspólnotowy

	2004	2005	2006	OD
Sprzedaż (w tonach)	901 934	788 338	858 725	842 804
Udział w rynku (%)	73,1	72,9	66,9	62,8

4.2. Mikrowskaźniki

4.2.1. Zapasy

(254) Poziom zapasów objętych próbą producentów wspólnotowych spadł o 23 % między rokiem 2004 a 2005, zaś później utrzymywał się na stałym poziomie. Obliczenie rotacji zapasów w badanym okresie wykazało, że poziom zapasów utrzymuje się na poziomie około 30 dni sprzedaży. Dochodzenie potwierdziło, że poziom zapasów nie jest istotny wskaźnik w tym zakresie, ponieważ przemysł wspólnotowy zwykle pracuje produkując na zamówienie, a więc utrzymuje stosunkowo niewielkie ilości zapasów.

Tabela 8

	2004	2005	2006	OD
Zapasy (w tonach)	63 632	49 074	48 716	49 008
Wskaźnik (%)	100	77,1	76,6	77,0
Rotacja zapasów (w dniach)	35	31	29	30

4.2.2. Ceny sprzedaży

(255) Średnia jednostkowa cena sprzedaży niepowiązanym klientom we Wspólnocie wzrosła w badanym okresie o 14,8 %. Ta tendencja wzrostowa musi jednak być postrzegana przez pryzmat znacznego wzrostu kosztów produkcji w tym samym okresie. Wzrost kosztów produkcji był głównie spowodowany znacznym wzrostem ceny zakupu głównych surowców, tj. blachy w kręgach, cynku oraz energii, jak wyjaśniono w motywie 287. Ogólnie rzecz biorąc, w badanym okresie nie doszło w asortymencie produktów do istotnej zmiany, która mogłaby naruszyć tendencję cen sprzedaży przedstawioną poniżej w tabeli 9.

Tabela 9

	2004	2005	2006	OD
Ceny sprzedaży w EUR/t	660	691	711	758
Wskaźnik (%)	100	104,7	107,7	114,8

(256) Wzrostowi kosztów produkcji w badanym okresie nie towarzyszył odpowiedni wzrost cen sprzedaży; było to głównie wynikiem silnej presji wywieranej przez przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie. W tych okolicznościach przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść skutków wzrostu cen surowca na klientów.

(257) Ceny przemysłu wspólnotowego były zatem tłumione, nawet jeśli w kategoriach bezwzględnych zaobserwowano wzrost cen. Innymi słowy, w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych wzrost cen byłby znacznie większy.

(258) Ponadto ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym zostały podcięte o około 12 % do 43 %, jak zostało to wyjaśnione w motywie 246 i następnym.

4.2.3. Rentowność

(259) Ogólna rentowność producentów objętych próbą w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem opiera się na średniej ważonej rentowności obrotu netto dla produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego niepowiązanym klientom na rynku UE. W całym badanym okresie poziom rentowności obniżył się do poziomu – 1 % w OD. Ponadto w całym badanym okresie poziom rentowności był wyraźnie niewystarczający i – mając na uwadze, że sytuacja ta trwała przez wiele lat – w oczywisty sposób naraża na niebezpieczeństwo samo istnienie co najmniej części tego przemysłu.

(260) Poziom rentowności nigdy nie osiągnął zysku docelowego w wysokości 5 % wspomnianego w motywie 352 i następnym.

Tabela 10 – Rentowność (%)

	2004	2005	2006	OD
Zysk/Obrót netto	0,9	- 2,6	- 1,9	- 1,0

4.2.4. Zatrudnienie, produktywność i wynagrodzenia

(261) Zatrudnienie w przypadku objętych próbą producentów wspólnotowych spadło w badanym okresie o 23,5 %, z 2 772 pracowników w 2004 r. do 2 123 w OD.

(262) Wynagrodzenia obliczane jako średni koszt na pracownika wzrosły z 15 668 EUR w 2004 r. do 21 558 EUR w OD. Jedną z głównych przyczyn tego wzrostu wynagrodzeń na pracownika wyjaśnia silny wzrost płac w przedsiębiorstwach przemysłu wspólnotowego działających w dziesięciu krajach, które stały się członkami WE w 2004 r.

(263) Wzrost ten jest jednak więcej niż kompensowany przez łączny skutek wspomnianego wyżej spadku zatrudnienia oraz istotnego wzrostu (17 %) produktywności. Fakt ten podkreśla ciągle wysiłki przemysłu wspólnotowego zmierzające do zwiększenia efektywności.

Tabela 11 – Zatrudnienie

	2004	2005	2006	OD
Liczba pracowników	2 772	2 350	2 179	2 123
Wskaźnik (%)	100	84,7	78,6	76,5
Koszt wynagrodzenia na pracownika (EUR)	15 668	17 836	20 945	21 558
Wskaźnik (%)	100	113,8	133,7	137,6
Produkcja na pracownika	238	238	283	278
Wskaźnik (%)	100	100	119	117

4.2.5. Inwestycje, zwrot z inwestycji

(264) Dochodzenie potwierdziło, że producenci wspólnotowi objęci próbą nie dokonali znaczących wydatków kapitałowych związanych z ogólną działalnością przedsiębiorstw w zakresie działalności dotyczącej produktu objętego dochodzeniem. Nie przeprowadzono żadnych inwestycji w celu zwiększenia mocy produkcyjnych, jak wykazano w motywach 251 i 252. W obecnej sytuacji na rynku przemysł wspólnotowy nie dokonał inwestycji w zwiększenie mocy produkcyjnych, ale zamiast tego podjął kroki mające na celu utrzymanie i poprawę efektywności istniejącego wyposażenia produkcyjnego. Inwestycje

w zakresie działalności związanej z produkcją rur spawanych zostały również przeprowadzone z uwzględnieniem kwestii dotyczących ochrony środowiska oraz zdrowia i bezpieczeństwa.

(265) Poziom zwrotu z inwestycji wyrażony jako stosunek między zyskiem netto producentów wspólnotowych objętych próbą a wartością księgową brutto środków trwałych odzwierciedla tendencję dotyczącą rentowności, jak wyjaśniono w motywie 259. Poziom ten jest bardzo niski i pozostaje ujemny od 2005 r.

Tabela 12

	2004	2005	2006	OD
Inwestycje	14 880 328	14 939 859	11 600 607	10 548 216
Zwrot z inwestycji (%)	1,4 %	- 3,5 %	- 2,7 %	- 1,8 %

4.2.6. Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

(266) Poprawa przepływów pieniężnych generowanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w stosunku do sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku UE odzwierciedla poprawę rentowności. Należy wspomnieć, że chociaż przepływy pieniężne są niskie, to pozostają dodatnie w okresie badanym, z wyjątkiem roku 2005, w którym były one nieznacznie ujemne.

(267) Dochodzenie nie wykazało, że przemysł wspólnotowy doświadczał trudności w odniesieniu do swojej zdolności do pozyskania kapitału. Należy jednak zauważyć, że zdolność do pozyskiwania kapitału może być uznana za mniej znaczący wskaźnik dla tego dochodzenia. Wiąże się to z faktem, że większość producentów produktu objętego postępowaniem należących do przemysłu wspólnotowego stanowi część dużych grup. Dlatego też zdolność do pozyskiwania kapitału jest ściśle powiązana z wynikami tych grup jako całości raczej niż z indywidualnymi wynikami dla produktu objętego postępowaniem. Fakt, że

żadna z tych dużych grup nie podjęła decyzji o dokonaniu inwestycji w nowe urządzenia produkcyjne wskazuje jednak, że w ostatnich latach poziom zwrotu z tego typu inwestycji nie był odpowiedni.

Tabela 13

	2004	2005	2006	OD
Przepływy pieniężne (% obrotu)	5,5 %	- 0,4 %	1,0 %	1,6 %

4.2.7. Wzrost

(268) Jak wyjaśniono w motywie 253, należy zauważyć, że udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł o 10,3 punktów procentowych, podczas gdy poziom

rzeczywistej konsumpcji wzrósł o 9 %. Wskazuje to wyraźnie na fakt, że producenci wspólnotowi nie byli zdolni do zapewnienia odpowiedniego wzrostu w warunkach rynkowych zaobserwowanych w okresie badanym.

4.2.8. *Wielkość marginesu dumpingu w kontekście dochodzenia antydumpingowego*

(269) Jeśli chodzi o znaczny margines dumpingu ustalony w OD dla przywozu z ChRL, Rosji i Białorusi oraz biorąc pod uwagę wielkość i ceny danego przywozu, wpływ wielkości marginesu dumpingu nie może zostać uznany za nieznaczny.

4.2.9. *Wielkość marginesu dumpingu w kontekście przeglądu wygaśnięcia*

(270) Należy przypomnieć, że w przypadku Ukrainy i Tajlandii wywóz w OD był poniżej progu *de minimis* i w związku z tym uznaje się, że nie jest znaczącą podstawą do ustalenia marginesu dumpingu. Uznano zatem za odpowiednie oparcie oceny na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu, zgodnie z częścią F poniżej.

4.2.10. *Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

(271) Oczekiwana poprawa sytuacji przemysłu wspólnotowego po wcześniejszym dumpingu nie dokonała się w pełni, jak wskazuje niska rentowność, częściowa niezdolność do znacznego wzrostu wielkości sprzedaży i znacząca utrata udziału w rynku. W ostatnich latach przemysł stanął wobec znacznego przywozu po cenach dumpingowych z ChRL, Rosji i Białorusi, co spowodowało spodziewaną poprawę sytuacji.

4.3. **Wnioski dotyczące szkody**

(272) Zarówno w ujęciu indywidualnym jak i łącznym wielkości przywozu z krajów skumulowanych (zgodnie z motywem 242) utrzymały znaczącą obecność na rynku wspólnotowym w całym badanym okresie. Od 2005 r. zaobserwowano nawet znaczne ich zwiększenie, zarówno w kategoriach bezwzględnych, jak i względnych. Łącznie ich udział w rynku wzrósł z około 6 % w 2004 r. do około 10 % w 2005 r. i od tego poziomu o około 19 % w OD, jak wyjaśniono w motywie 243. Ponadto przywóz z tych krajów po cenach dumpingowych w ujęciu indywidualnym wskazuje na znaczne podcięcie cen. Istotne znaczenie mają również marginesy sprzedaży po

zaniżonych cenach, odzwierciedlające fakt, że przemysł wspólnotowy ponosi straty.

(273) Wskaźniki przemysłu wspólnotowego ujawniły ogólną negatywną tendencję w badanym okresie i potwierdziły, że szkoda miała miejsce. W tej sytuacji pozornie pozytywne zmiany, takie jak wzrost cen sprzedaży, należy rozpatrywać w zestawieniu z bardziej znaczącym zwiększeniem kosztów głównych surowców, które przeważały nad tymi korzystnymi tendencjami.

(274) Na podstawie powyższej analizy okazuje się, że przemysł wspólnotowy jest w trudnej sytuacji gospodarczej i finansowej oraz że poniósł istotne szkody w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten może odnosić się do przemysłu wspólnotowego jako całości, biorąc pod uwagę wysoki poziom reprezentatywności objętych próbą producentów wspólnotowych oraz fakt, że makroskaźniki były analizowane dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu wspólnotowego, jak wyjaśniono w motywie 250 powyżej.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. **Wprowadzenie**

(275) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy znacząca szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy została spowodowana przez przywóz po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego, w celu zagwarantowania, że jakiegokolwiek szkody spowodowane przez te czynniki nie zostały przypisane przywózowi po cenach dumpingowych.

5.2. **Wpływ przywozu po cenach dumpingowych z krajów skumulowanych**

(276) Jak wyjaśniono powyżej, w badanym okresie nastąpił wzrost przywozu z krajów skumulowanych o ponad 200 %. W przeliczeniu na udział w rynku udział krajów skumulowanych wzrósł z 6,2 % do 18,7 %. Dodatkowo występuje wyraźna zbieżność czasowa między pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego a istotnym wzrostem przywozu po cenach dumpingowych z krajów skumulowanych. Jakkolwiek tabela 4 wskazuje, że ceny w przywozie pochodzącym z krajów skumulowanych wzrosły w badanym okresie, należy postrzegać ten fakt w kontekście odpowiedniego ogólnego wzrostu cen na rynku wspólnotowym, jak wyjaśniono w motywie (255).

Tabela 14 – Wielkość przywozu

	2004	2005	2006	OD
Kraje skumulowane (tony)	76 644	106 300	173 261	250 559
Udział w rynku	6,2 %	9,8 %	13,5 %	18,7 %

(277) Przywóz z krajów skumulowanych zwiększył ich stopień penetracji rynku UE i spowodował przejście znacznych udziałów w rynku należących wcześniej do krajów podlegających przeglądowi wygaśnięcia środków (z wyjątkiem Turcji), jak również do krajów trzecich niepodlegających dochodzeniu oraz do przemysłu wspólnotowego. Przemysł wspólnotowy stracił ponad 10 punktów procentowych udziału w rynku w badanym okresie. W tym samym okresie przywóz z krajów skumulowanych zyskał ponad 10 punktów procentowych co wykazano w tabeli 14 powyżej.

(278) Penetracja ta była możliwa, gdyż przywóz odbywał się po bardzo niskich cenach. Przywóz z krajów skumulowanych znacznie podciął ceny producentów wspólnotowych, jak wykazano w motywie 247.

(279) Przywóz po cenach dumpingowych z krajów skumulowanych stanowi przyczynę sytuacji wystąpienia szkody, opisanej powyżej w części 4, w której presja do obniżania cen spowodowała niemożność osiągnięcia przez przemysł wspólnotowy odpowiedniego poziomu rentowności, a nawet naraziła go na straty. Ponadto zaobserwowano negatywny wpływ wielu innych szkodliwych czynników, np. w produkcji, zatrudnieniu i udziale w rynku. Jak wskazano powyżej w motywie (273) istnieje także wyraźna zbieżność czasowa między wzrostem przywozów z krajów skumulowanych i negatywnymi trendami we wskaźnikach szkody.

5.3. Wpływ przywozu z innych źródeł

5.3.1. Bośnia i Hercegowina

(280) Przywóz z Bośni i Hercegowiny wyniósł około 33 000 ton lub 2,5 % konsumpcji Wspólnoty na rynku wspólnotowym. Średnia cena w przywozie wynosiła 576 EUR za tonę, co wskazuje na podcięcie cen przemysłu wspólnotowego. Niezależnie od tego, mając na uwadze wielkości odnośnego przywozu, stwierdzono, że jedynie niewielka część szkody może zostać przypisana temu przywozowi i że nie zrywa to związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy a przywozem po cenach dumpingowych z krajów skumulowanych.

5.3.2. Turcja

(281) Przywóz ten wyniósł około 111 tys. ton lub 8,3 % konsumpcji Wspólnoty na rynku wspólnotowym w OD. Średnia cena przywozu wyniosła 620 EUR za tonę, co spowodowało podcięcie cen przemysłu wspólnotowego. Niemniej, jak można zauważyć w tabeli 4, tureckie ceny były wyższe niż ceny trzech krajów skumulowanych. Różnica w cenach jest jeszcze bardziej widoczna jeśli weźmie się pod uwagę fakt, że tureccy producenci eksportują na rynek wspólnotowy głównie rury czarne (tj. tanie) podczas gdy przywóz z krajów skumulowanych obejmuje głównie rury galwanizowane (o wysokich kosztach). Ponadto wielkość przywozu z krajów skumulowanych jest o 125 % większa niż z Turcji.

(282) Mając na uwadze wielkości oraz podcięcie cenowe stwierdzono znacząca część poniesionej szkody może być przypisana przywozowi z Turcji. Porównując ją jednak z opisanym powyżej wpływem skumulowanego przywozu, znacznie większa część szkody może być przypisana przywozowi z krajów skumulowanych. Stwierdza się zatem, że szkoda spowodowana przywozem z Turcji nie jest na tyle istotna, aby przerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z krajów skumulowanych, a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

5.3.3. Ukraina, Tajlandia

(283) Przywóz z Ukrainy i Tajlandii był niewielki i tym samym nie może zostać uznany za przyczynę szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.3.4. Wpływ przywozu z innych krajów trzecich

(284) W 2004 r. przywóz z innych krajów trzecich (z wyłączeniem Bośni, Turcji, Ukrainy i Tajlandii) wyniósł około 127 000 ton lub 10,3 % konsumpcji Wspólnoty na rynku wspólnotowym. W badanym okresie poziom przywozu wahał się, jednak w końcu OD powrócił do tego samego poziomu konsumpcji Wspólnoty. Średnia cena przywozu wyniosła w OD 735 EUR za tonę, w porównaniu z 586 EUR w 2004 r. Biorąc pod uwagę, że dokładny rodzaj tego przywozu nie jest znany, trudno było dokonać porównania cen. Niezależnie od tego, wydaje się, że ceny

innych krajów trzecich są znacznie wyższe niż ceny krajów skumulowanych oraz innych krajów, których dotyczy postępowanie. Mogłoby to sugerować, że przywóz z innych krajów trzecich wpływa (co najwyżej) podcinając na ceny przemysłu wspólnotowego w mniejszym stopniu, niż przywóz po cenach dumpingowych lub że nie podcina ich wcale. Toteż nie można stwierdzić, że w istotnym stopniu przyczynił się on do poniesienia przez przemysł wspólnotowy szkody ani że przerwał związek przyczynowy.

5.4. Wpływ innych czynników

5.4.1. Wyniki na rynkach wywozowych

(285) Objęci próbą producenci wspólnotowi doświadczyli w badanym okresie spadku wielkości sprzedaży na wywóz z około 60 000 ton do około 20 000 ton. Oceniono, czy spadek ten miał wpływ na szkody poniesione przez przemysł wspólnotowy. Wielkość sprzedaży na rynkach trzecich nie przekroczyła w badanym okresie 10 % ogólnej wielkości sprzedaży, zaś sprzedaż ta stanowiła ograniczoną część (ok. 5 %) całkowitej produkcji, co wskazuje, że sprzedaż wywozowa nie wpłynęła w sposób znaczący na wyniki przemysłu wspólnotowego.

(286) Ponadto należy zauważyć, że rentowność wspomniana w motywie 259 dotyczy jedynie sprzedaży na rynku UE, a więc nie dotyczy jej powyższy spadek w wielkości sprzedaży wywozowej. Ponadto dochodzenie wykazało, że w każdym roku badanego okresu rentowność sprzedaży na rynku wspólnotowym oraz rynkach trzecich była porównywalna. Wynika z tego, że nie istniała faktyczna różnica między wynikami na rynkach UE a rynkami wywozowymi. W związku z tym stwierdzono, że jeśli w ogóle jakakolwiek, to jedynie nieznaczna część szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy może być przypisana temu czynnikowi, oraz że nie zrywa to związku przyczynowego.

5.4.2. Wahania cen surowców

(287) Koszt surowców stanowi znaczną część ogólnych kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem (ponad 75 % ogólnych kosztów produkcji z uwzględnieniem energii). W związku z tym ceny rur spawanych są w dużej mierze zależne od kosztów surowców. Do najważniejszych surowców należą kręgi stalowe, cynk i energia. Ceny tych komponentów zwiększyły się odpowiednio o ponad 20 %, 200 % i 50 % w badanym okresie.

(288) Jak wyjaśniono w motywach 255 i 256, ceny sprzedaży w tym samym okresie również wzrosły. Ceny te nie wzrosły jednak w stopniu, odzwierciedlającym wzrost kosztów, z powodu presji na ceny sprzedaży ze strony konkurencji na rynku, a w szczególności w związku z presją nieuczciwego handlu związanego z przywozem po cenach dumpingowych. Dlatego też w wyniku dochodzenia należy stwierdzić, że ceny surowców same w sobie nie stanowiły przyczyny wystąpienia szkody, ponieważ w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych

możliwe byłoby przeniesienie przez przemysł wspólnotowy tego wzrostu kosztów – a przynajmniej znacznej jego części – na jego klientów.

(289) Dodatkowo należy podkreślić, że tego typu wzrost kosztów produkcji nie jest ograniczony do Wspólnoty i że – biorąc pod uwagę charakter środków produkcji – ich poziom i rozwój powinny być podobne w krajach, których dotyczy postępowanie.

5.4.3. Konkurencyjność i wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego

(290) Zbadano, czy szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy wynikała z braku konkurencyjności przemysłu wspólnotowego lub niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych. W celu zbadania tej kwestii, porównano strukturę kosztów przemysłu wspólnotowego ze strukturą kosztów producentów eksportujących. Stwierdzono faktycznie kilka różnic w zakresie kosztów produkcji, takich jak stawki wynagrodzeń, koszty energii, koszty związane z ochroną środowiska, zdrowiem i bezpieczeństwem.

(291) Jeśli chodzi o wykorzystanie mocy produkcyjnych należy zaznaczyć, że czynnik ten nie powinien być przeceniany, jako że przemysł wspólnotowy był zdolny do wytwarzania innych produktów przy użyciu tych samych urządzeń. Ponadto bardziej prawdopodobny byłby związek problemów w zakresie wykorzystania mocy produkcyjnych z utratą udziału w rynku przez przemysł wspólnotowy, co zostało spowodowane przywozem po cenach dumpingowych.

(292) Niektóre ze stron argumentują, że wzrost kosztów operacyjnych wpłynął na konkurencyjność przemysłu wspólnotowego i spowodował szkodę opisaną powyżej w części 4. W związku z tym należy podkreślić, że owe dodatkowe koszty operacyjne nie są wystarczająco znaczące, aby spowodować istotną szkodę stwierdzoną w wyniku niniejszego dochodzenia.

(293) Należy pamiętać, że koszty surowców i energii stanowią ponad 75 % ogólnych kosztów produkcji gotowych rur. Dlatego też potencjalny wpływ jakiegokolwiek wzrostu innych kosztów operacyjnych mieć wpływ co najwyżej na 25 % całkowitych kosztów produkcji. Taki wzrost był niewielki, a więc jego skutki nie są istotne.

(294) Podczas dochodzenia nie wykryto strukturalnego braku efektywności, który mógłby uczynić przemysł wspólnotowy niekonkurencyjnym. Przeciwnie, jak wskazuje tabela 11, przemysł wspólnotowy w badanym okresie zwiększył swoją produktywność o 17 %.

(295) Ponadto dochodzenie ujawniło, że rynek UE był bardzo konkurencyjny także w wyniku dużej liczby przedsiębiorstw działających na tym rynku. Do jego silnej konkurencyjności, oprócz dziewiętnastu producentów wspólnotowych, przyczyniło się również kilkudziesięciu importerów z całego świata. Dlatego też, jak wyjaśniono

w motywach powyżej, stwierdzono, że przemysł wspólnotowy był zasadniczo bardzo konkurencyjny oraz że jakikolwiek brak konkurencyjności nie spowodował szkody poniesionej przez ten przemysł.

5.4.4. Wahania kursów walut

- (296) Niektóre z zainteresowanych stron twierdziły, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy była spowodowana wahaniami kursów walut, których skutkiem była zachęta do przywozu do UE.
- (297) Przypomina się, że w dochodzeniu należy przeanalizować, czy przywóz dumpingowy (w kontekście cen i wielkości) wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu lub czy szkoda ta była spowodowana innymi czynnikami. W tym kontekście w odniesieniu do cen art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że niezbędne jest wykazanie, że szkodę spowodował poziom cen przywozu po cenach dumpingowych. Przepis ten odnosi się zatem jedynie do różnicy pomiędzy poziomami cen i z tego powodu nie jest wymagane przeanalizowanie czynników wpływających na poziom wspomnianych cen.
- (298) Niezależnie od powyższego, w przypadku wielu z krajów wywozu, których dotyczy postępowanie, sprzedaż jest zwykle prowadzona w dolarach amerykańskich. Wahania dolara w stosunku do euro w okresie badanym były jednak ograniczone do jedynie 6 %. Bardziej istotna deprecjacja dolara wystąpiła po zakończeniu OD. Od lipca 2007 r. do kwietnia 2008 r. deprecjacja dolara w stosunku do euro wyniosła 16 %.
- (299) Dlatego też stwierdzono, że wahania kursów walut nie spowodowały istotnej szkody poniesionej przez producentów wspólnotowych.

5.4.5. Strajki

- (300) Niektóre z zainteresowanych stron wysunęły ogólne twierdzenie (bez wskazywania nazw przedsiębiorstw ani okresów), że szkody poniesione przez przemysł wspólnotowy nastąpiły z jego winy i wynikały z problemów związanych z akcjami protestacyjnymi i ze strajkami dotyczącymi niektórych producentów w nowych państwach członkowskich. W związku z tym należy przypomnieć, że twierdzenia tego nie poparto żadnymi uzasadnionymi dowodami. Co więcej, zarzut ten dotyczy jedynie części przemysłu wspólnotowego. Podobne szkodliwe tendencje stwierdzono jednak w przypadku producentów działających zarówno w starych, jak i nowych państwach członkowskich. z tego względu można stwierdzić, że nawet jeśli niektórych producentów przemysłu wspólnotowego dotknęły akcje protestacyjne i strajki, fakt ten nie miał znaczenia na tyle istotnego, aby przerwać związek przyczynowy między dumpingiem a szkodą.

5.4.6. Wysokie inwestycje

- (301) Wysunięto twierdzenie, że do poniesionej szkody przyczyniły się dokonywane przez przemysł wspólnotowy wysokie inwestycje. Jak stwierdzono w motywie 264, dochodzenie wykazało, że w badanym okresie nie

dokonano żadnych wysokich inwestycji. Należy również pamiętać, że nawet jeśli twierdzenie jest uzasadnione jedynie stosunkowo niewielki udział deprecjacji w całkowitych kosztach mógł wpłynąć ograniczająco na skutki tego twierdzenia, dlatego uznano, że wysokie inwestycje nie miały wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

5.4.7. Cykliczność przemysłu stalowego

- (302) Wysunięto twierdzenie, że cykliczność przemysłu stalowego miała wpływ na poniesioną szkodę, czyli twierdzi się, że OD przypadła na najniższy punkt cyklu. Przede wszystkim należy podkreślić, że szkodliwy dumping może z dużym prawdopodobieństwem wystąpić w każdym z punktów cyklu gospodarczego. Poza tym, jak wykazała analiza konsumpcji zawarta w motywie 231, dochodzenie nie poparło tego argumentu. Konsumpcja w OD faktycznie wykazywało tendencje wzrostowe i z pewnością nie była to najniższa faza cyklu. Z tego powodu twierdzenie to odrzucono.

5.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (303) Zbieżność czasowa wzrostu przywozu po cenach dumpingowych z krajów skumulowanych, wzrost udziału w rynku, stwierdzona sytuacja podcinania i zaniżania cen z jednej strony oraz pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego z drugiej pozwalają wyciągnąć wniosek, że przywóz po cenach dumpingowych stanowi przyczynę istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (304) Po dokonaniu analizy znanych i wyraźnych innych czynników oraz twierdzeń wysuwanych przez zainteresowane strony, wyszczególnionych w motywie 285 i następnym, można stwierdzić, że nie są one na tyle istotne, aby przerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY (PRZEGLĄD WYGAŚNIĘCIA I PRZEGLĄD OKRESOWY TURCJI)

- (305) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przywóz z krajów podlegających obecnie przeglądowi został poddany ocenie w celu ustalenia, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody.
- (306) W odniesieniu do prawdopodobnego wpływu na przemysł wspólnotowy wygaśnięcia obowiązujących środków rozważono następujące czynniki, w zestawieniu z elementami opisanymi powyżej, dotyczącymi prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (307) Jak wyjaśniono w motywie 223 i następnym, podczas gdy konsumpcja wzrosła o 9 %, nie oczekuje się, że prognozy światowej konsumpcji produktu objętego postępowaniem, pomimo iż potencjalnie zależnej od pewnych tendencji

cyklicznych, zmienia się w znacznym stopniu w przewidywalnej przyszłości. Produkty alternatywne, takie jak rury plastikowe nie były w stanie zastąpić na dużą skalę rur spawanych, a więc zmniejszyć ich konsumpcji.

1. UKRAINA

(308) Od czasu nałożenia środków przywóz z Ukrainy spadł do ilości *de minimis*. Jak wspomniano w motywie 172 i następnym, istnieją jednak wyraźne znaki, że w sytuacji braku środków znaczna ilość przywozu z Ukrainy wejdzie ponownie na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych. W przypadku tego typu cen występuje również prawdopodobieństwo istotnego podcięcia cen przemysłu wspólnotowego, biorąc pod uwagę fakt, że według wszelkiego prawdopodobieństwa ceny te będą odzwierciedlać ceny ustalane przez najtańszego z oferentów we Wspólnocie.

2. TAJLANDIA

(309) Motyw 119 i następne stwierdza, że według wszelkiego prawdopodobieństwa Tajlandia wywiezie do Wspólnoty znaczne ilości towarów po cenach dumpingowych. W przypadku tego typu cen występuje również prawdopodobieństwo istotnego podcięcia cen przemysłu wspólnotowego, biorąc pod uwagę fakt, że według wszelkiego prawdopodobieństwa ceny te będą odzwierciedlać ceny ustalone przez najtańszego z oferentów we Wspólnocie.

3. TURCJA

(310) Biorąc pod uwagę, że stwierdzono powyżej, iż nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, nie jest tu konieczna dalsza analiza dotycząca prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody.

(311) W odniesieniu do kwestii szkody w odniesieniu do przeglądu okresowego (art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego) nie zachodzi potrzeba analizy gdyż w wyniku przeglądu stwierdzono, że nie miał miejsca dumping, ani nie zachodzi prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w tym kraju.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE KONTYNUACJI/PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(312) Prawdopodobną konsekwencją zniesienia środków byłby znaczny wzrost przywozu z Ukrainy i Tajlandii po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego. Tego typu przywóz najprawdopodobniej wywarłby również niekorzystne skutki dla przemysłu wspólnotowego. W takich okolicznościach przemysł wspólnotowy musiałby albo obniżyć ceny, aby utrzymać udział w rynku, albo utrzymać ceny na aktualnym poziomie i utracić klientów, a w konsekwencji wielkość sprzedaży. W pierwszym przypadku przemysł wspólnotowy musiałby przynosić straty, a w drugim przypadku utrata wielkości sprzedaży jako taka doprowadziłaby ostatecznie do zwiększenia kosztów i w rezultacie do strat.

(313) Ponadto przemysł wspólnotowy odczuwał przez wiele lat skutki przywozu po cenach dumpingowych i znajduje się

obecnie w niepewnej sytuacji gospodarczej. Jeśli ta szkodliwa sytuacja będzie trwała/występowała ponownie, zagrożone będzie samo istnienie tego przemysłu.

(314) Dochodzenie wykazało zatem, że w odniesieniu do przywozu z Ukrainy i Tajlandii istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia i kontynuacji szkody dla przemysłu wspólnotowego, który od wielu lat odczuwa skutki szkodliwego dumpingu. W odniesieniu do przywozu z Turcji nie oczekuje się kontynuacji ani ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. WPROWADZENIE

(315) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy mimo ustaleń dotyczących dumpingu, szkody i związku przyczynowego istnieją przekonujące przesłanki sugerujące, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie lub rozszerzenie obowiązujących środków nie leży w interesie Wspólnoty.

(316) Celem ustalenia prawdopodobnego wpływu decyzji o nałożeniu lub odstąpieniu od nałożenia środków i o rozszerzeniu lub wygaśnięciu obowiązujących środków Komisja zwróciła się do wszystkich znanych zainteresowanych stron o przekazanie informacji. Na tej podstawie Komisja przesłała kwestionariusze do 116 importerów, hurtowników i użytkowników. Żadna inna zainteresowana strona nie zgłosiła się w wyznaczonym terminie.

(317) Spośród tych, z którymi się skontaktowano, trzydziestu dwóch niepowiązanych importerów udzieliło odpowiedzi. Szesnastu spośród nich zadeklarowało, że nie prowadzi przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, a trzech zadeklarowało, że nie prowadzi już działalności gospodarczej w tym obszarze. z pozostałych 13 niepowiązanych importerów jedynie dwóch przekazało kompletną odpowiedź na kwestionariusz. Nie zaistniała zatem konieczność zastosowania kontroli wyrывkowej.

2. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

(318) Przypomina się, że stwierdzono, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę, jak wskazano w motywach 250–274.

(319) Wprowadzenie środków antydumpingowych najprawdopodobniej pozwoli przemysłowi wspólnotowemu na zwiększenie sprzedaży, udziału w rynku i cen sprzedaży. Przemysł wspólnotowy byłby wtedy w stanie osiągnąć poziom rentowności, które osiągnąłby przy braku przywozu po cenach dumpingowych, i skorzystać ze wzrostu na rynku wspólnotowym: zachęci to do inwestycji i wpłynie na ogólną konkurencyjność przemysłu.

(320) Kontynuacja obowiązujących środków pozwoli przemysłowi wspólnotowemu nadal funkcjonować w ramach uczciwej konkurencji względem przywozu towarów z Tajlandii i Ukrainy. Tym sposobem pozytywne skutki

wynikające z wprowadzenia nowych środków antydumpingowych nie zostaną zniwelowane przez nieuczciwą konkurencję.

(321) Gdyby zostały przywrócone uczciwe warunki rynkowe, przemysł wspólnotowy prawdopodobnie odzyskałby konkurencyjność i zwiększył marżę zysku do bardziej odpowiedniego poziomu. Przemysł wspólnotowy w rzeczywistości udowodnił swymi wynikami gospodarczymi w ostatniej dekadzie, że jest przemysłem strukturalnie rentownym: pomimo nawracającej nieuczciwej konkurencji spowodowanej przywozem produktów po cenach dumpingowych, udało się spowolnić spadek udziału w rynku. Ponadto, jak wskazano w motywie 295, przemysł wspólnotowy jest konkurencyjny i zdolny do zwiększenia wydajności.

(322) Z drugiej strony, gdyby istniejące środki antydumpingowe zostały uchylone, a nie zostałyby wprowadzone nowe środki antydumpingowe, następowaliby dalsze zakłócenia w handlu, które doprowadziłyby do postępującego wycofywania się przemysłu wspólnotowego z rynku. Uchylenie obecnych środków i znaczne moce produkcyjne krajów, których dotyczy postępowanie, w szczególności ChRL, doprowadziłyby prawdopodobnie do zwiększenia wielkości przywozu po cenach dumpingowych na rynek Wspólnoty. W takich warunkach odzyskiwanie i ochrona udziału przemysłu wspólnotowego w rynku stawałyby się coraz trudniejsze. Ponadto brak inwestycji w przemysł wspólnotowy może w efekcie zagrozić jego przetrwaniu w perspektywie długoterminowej.

3. NIEPOWIĄZANI IMPORTERZY/HURTOWNICY

(323) Przypomina się, że na współpracujących niepowiązanych importerów przypada mniej niż 5 % całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty w OD.

(324) Kilku eksporterów przekonywało jednak, że wpływ środków na importerów/przedsiębiorstwa handlowe byłby znaczny, gdyż musieliby stawić czoła rosnącym kosztom przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie.

(325) Jeśli zostaną wprowadzone środki antydumpingowe, najprawdopodobniej spadnie wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie. Ponadto może pojawić się we Wspólnocie umiarkowany wzrost ceny sprzedaży produktu objętego postępowaniem, wpływając tym samym na sytuację gospodarczą importerów/hurtowników, zwłaszcza tych, którzy zaopatrywali się w krajach, których dotyczy postępowanie. Stałoby się tak, gdyż ceny odsprzedaży, które mogliby zaferować swoim klientom byłyby bliższe cenom tych konkurentów, którzy zaopatrywani byli także przez przemysł wspólnotowy.

(326) Jednakże wpływ na sytuację importerów i przedsiębiorstw handlowych będzie prawdopodobnie umiarkowany, gdyż przywóz produktu objętego postępowaniem stanowi jedynie niewielką część ich działalności handlowej z informacji dostarczonych przez tych importerów/hurtowników, którzy przesłali wiarygodne odpowiedzi jasno wynika, że sprzedają oni także wiele innych wyrobów stalowych. Ustalono, że produkt objęty postępowaniem stanowi przeciętnie mniej niż 4 % całkowitego obrotu. Ponadto,

uwzględniając względnie niewielki wpływ produktu objętego postępowaniem na koszty użytkowników, importerzy/hurtownicy będą prawdopodobnie w stanie przetrwać wzrosty cen na swoich klientach.

(327) Na tej podstawie stwierdzono, że jest mało prawdopodobne, aby wprowadzenie środków antydumpingowych i kontynuowanie dotychczas obowiązujących środków miało poważny negatywny wpływ na sytuację importerów/hurtowników we Wspólnocie.

4. PRZEMYSŁ WYKORZYSTUJĄCY PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

(328) We Wspólnocie głównym użytkownikiem produktu objętego postępowaniem jest przemysł budowlany. Popyt na produkt objęty postępowaniem jest więc zależny od sytuacji w tym sektorze.

(329) Jak wskazano w motywie 316, ani użytkownicy produktu objętego postępowaniem ani reprezentujące ich zrzeszenia nie ujawniły się w trakcie dochodzenia.

(330) Kilku innych eksporterów twierdzi jednak, że wpływ na użytkowników/konsumentów będzie znaczący, jeśli środki zostaną nałożone. Twierdzono w szczególności, że środek ten byłby szkodliwy dla konkurencji i doprowadziłby do wzrostu kosztów dla użytkowników/konsumentów.

(331) Jak wskazano w motywie 302, nie można wykluczyć, że cena produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie wzrosłaby umiarkowanie. Niemniej negatywny wpływ zwiększenia kosztów na użytkowników/konsumentów będzie najprawdopodobniej niski, gdyż wpływ ceny produktu objętego postępowaniem na całkowite koszty użytkowników/konsumentów jest umiarkowany.

(332) Jeżeli chodzi o twierdzenie kilku eksporterów, że wprowadzenie środków w przypadku grupy krajów, które obejmuje nowe dochodzenie, wyeliminowałoby w zasadzie konkurencję we Wspólnocie, wprowadzenie środków antydumpingowych i utrzymanie obowiązujących środków poprawi kondycję przemysłu wspólnotowego, a tym samym zapewni, dzięki obecności dostawców z krajów trzecich, których nie dotyczą te środki oraz eksporterów niestosujących praktyk antydumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, obecność wielu dostawców na rynku wspólnotowym.

(333) W związku z powyższym stwierdza się, że jest mało prawdopodobne, aby wprowadzenie jakiegokolwiek środka antydumpingowego spowodowało znaczną szkodę dla sytuacji ekonomicznej użytkowników produktu objętego postępowaniem.

5. PRODUCENCI SUROWCA

(334) Głównym surowcem używanym do wytwarzania produktu objętego postępowaniem są walcowane na gorąco kręgi („HRC”).

(335) Jak wskazano w motywie 316, ani zainteresowani producenci HRC ani reprezentujące ich zrzeszenia nie zgłosiły się w trakcie dochodzenia.

(336) Jeśli nie zostałyby wprowadzone środki, wspólnotowi producenci HRC najprawdopodobniej odnotowaliby spadek popytu będący wynikiem zmniejszonej aktywności wspólnotowych producentów produktu objętego postępowaniem.

(337) Na tej podstawie stwierdzono, że wprowadzenie środków antidumpingowych leży w interesie producentów głównego surowca używanego do wytwarzania produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie.

6. WNIOSKI DOTYCZĄCE INTERESU WSPÓLNOTY

(338) Kontynuacja środków w zakresie przywozu produktu objętego postępowaniem z Tajlandii i Ukrainy oraz wprowadzenie środków antidumpingowych w zakresie przywozu towarów z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji prawdopodobnie pozwoli przemysłowi wspólnotowemu na zatrzymanie spadku udziału w rynku, nadrobienie strat w sprzedaży i powrót do odpowiedniej rentowności. Jeśli jednak obowiązujące środki zostałyby uchylone, a środki antidumpingowe nie zostałyby wprowadzone, przemysł wspólnotowy najprawdopodobniej stanąłby w obliczu problemu zwiększania się nieuczciwej konkurencji, który zmusiłby niektórych producentów wspólnotowych do wycofania się z rynku; dodatkowym kosztem byłoby wyłączenie lub adaptacja maszyn.

(339) Spadek wielkości przywozu i umiarkowany wzrost kosztów dla importerów/hurtowników i użytkowników/konsumentów spowodowane wyższą ceną sprzedaży produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie stanowiłyby niektóre z negatywnych skutków wprowadzenia środków antidumpingowych.

(340) Poziom wzrost cen sprzedaży nie byłby jednak znaczny, ponieważ nadal istniałaby konkurencja pomiędzy producentami wspólnotowymi, przywozem z krajów, których dotyczy postępowanie po cenach niedumpingowych lub niepowodujących szkody oraz przywozem z innych krajów trzecich,

(341) Ponadto jedna zainteresowana strona utrzymywała, że zgodnie z literaturą ekonomiczną, środki antidumpingowe pociągną za sobą „poważne koszty związane z dobrobytem w krajach dokonujących przywozu”. Nie przedstawiono w tej kwestii żadnych dowodów w kontekście produktu objętego postępowaniem i zainteresowanych tą sprawą podmiotów gospodarczych. W niniejszym dochodzeniu należy rozważyć tę sprawę indywidualnie: zgodnie z tym podejściem i biorąc pod uwagę znikomy wpływ ceny niektórych spawanych rur na ostateczne koszty produktów lub zakupu towarów, jest mało prawdopodobne, aby importerzy/hurtownicy i użytkownicy/konsumenci produktu objętego postępowaniem odczuli poważne konsekwencje.

(342) Producenci surowca najprawdopodobniej skorzystają na utrzymaniu obowiązujących środków i na nałożeniu środków antidumpingowych poprzez większy popyt na HRC na rynku wspólnotowym.

(343) Uwzględniając wszystkie powyższe czynniki stwierdza się, że nie ma szczególnie istotnych powodów dla uchylenia

istniejących środków i niewprowadzenia nowych cel antidumpingowych.

H. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA W ODNIESIENIU DO BOŚNI I HERCEGOWINY ORAZ TURCJI

(344) Mając na uwadze ustalenia opisane odpowiednio w motywach 52 i 170 i kolejnych, stwierdzono, że należy zakończyć procedurę w odniesieniu do Bośni i Hercegowiny oraz Turcji.

I. ZOBOWIĄZANIA

(345) Dwaj eksportujący producenci w Rosji i jedyny na Białorusi złożyli zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(346) Przeanalizowano oba zobowiązania. Dochodzenie wykazało, że większość ustaleń i twierdzeń zawartych w rozporządzeniu (WE) Nr 1697/2002 (zob. motywy (77) i (78)), które doprowadziły do odrzucenia wszystkich zobowiązań złożonych w ramach dochodzenia nadal ma zastosowanie. Mianowicie dochodzenie potwierdziło, że:

— produkt objęty postępowaniem jest towarem o znacznej zmienności cen, nawet w krótkim okresie i dlatego nie jest odpowiedni dla zobowiązań do utrzymania stałej ceny, zmienność wynika ze zróżnicowania cen surowców, mianowicie zwojów walcowanych na gorąco i cynku, składających się na główne choć zmienne elementy kosztów produkcji. Znaczna zmienność cen surowców wzmacniana jest często przez zmienność przeliczenia kursów walutowych euro i dolarów. Należy zauważyć, że zwłaszcza handel cynkiem powszechnie rozliczany jest w dolarach. Niezbędna byłaby miesięczna weryfikacja cen. Jeśli minimalne ceny byłyby indeksowane do cen zwojów walcowanych na gorąco i cynku, powinien być ustalony inny wzór indeksowania dla poszczególnych podgrup produktów, ponieważ koszty energii i robocizny na tonę produktu są zróżnicowane w zależności od wymiaru. z tego powodu, jeśli miałyby zostać zastosowana formuła rewizji, byłoby konieczne ustalenie trzech do czterech formuł pomocniczych dla każdej kategorii produktu zgodnie z jego wymiarem.

(347) Ponadto produkt objęty postępowaniem charakteryzuje się znaczną liczbą rodzajów, posiadających cechy charakterystyczne, które trudno jest wyodrębnić podczas przywozu. z uwagi na ten fakt ustalenie minimalnych cen przywozu dla każdego rodzaju produktu, które byłyby znaczące i mogłyby być właściwie monitorowane przez Komisję oraz przez organy celne państw członkowskich podczas przywozu, jest praktycznie niemożliwe.

(348) Należy także zauważyć, że w uzupełnieniu tych powodów związanych z produktem istnieją także powody odrzucenia zobowiązań związane z przedsięwzięciami. W odniesieniu do producenta białoruskiego należy najpierw przypomnieć, że Białoruś nie jest krajem o gospodarce rynkowej

zgodnie z określeniem w art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz, że przedsiębiorstwo nie wnioskowało o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto jego współpraca w ramach dochodzenia była jedynie częściowa jak wspomniano w motywach 101 do 104, a więc przyjęcie zobowiązania cenowego zostało uznane za nieodpowiednie także z przyczyn ogólnej polityki. W odniesieniu do jednego rosyjskiego producenta eksportującego należy zauważyć, że sprzedaje on także inne produkty niż produkt objęty postępowaniem tym samym odbiorcom w UE. Na tej podstawie uznano, że ryzyko kompensacji jest zbyt duże. W odniesieniu do drugiego rosyjskiego producenta eksportującego, przedsiębiorstwo to miało trudności z przekazaniem dokładnych i rzetelnych danych, czego głównym powodem była słabość jego systemu księgowości. W tych warunkach Komisja uznała, że przedsiębiorstwo nie ma warunków niezbędnych dla wprowadzenia w życie zobowiązania i umożliwienia skutecznego jego monitorowania.

(349) W konsekwencji, te zobowiązania cenowe zostały odrzucone.

J. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(350) W świetle wniosków sformułowanych powyżej, należy utrzymać obowiązujące środki dotyczące przywozu z Tajlandii i Ukrainy produktu objętego postępowaniem, tak jak w poprzednim rozporządzeniu, z wyjątkiem przedsiębiorstwa OJSC Interpipe, dla którego wysokość cła jest określona poniżej.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)
Tajlandia	Saha Thai Steel Pipe Co. Ltd	21,7
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	35,2
Ukraina	OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant oraz OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant	10,7
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	44,1

(351) Dodatkowo, tak jak opisano poniżej, powinny zostać nałożone ostateczne środki w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, Rosji i Białorusi.

1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ

(352) Poziom ostatecznych środków antydumpingowych powinien być wystarczający, aby zlikwidować istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy z powodu przywozu po cenach dumpingowych, nie przekraczając jednak ustalonych marginesów dumpingu. Przy obliczaniu kwoty

cła koniecznego dla usunięcia skutków szkodliwego dumpingu uznano, że wszelkie środki powinny pozwolić przemysłowi wspólnotowemu na pokrycie jego kosztów produkcji i otrzymanie takiego zysku przed opodatkowaniem, który mógłby zostać racjonalnie osiągnięty w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

(353) W toku dochodzenia skarżący utrzymywał, opierając się na wskaźniku rentowności obrotu osiągniętym w 2004 r. dla produktu objętego postępowaniem, że w dochodzeniu powinien zostać zastosowany normalny zysk w wysokości 10,8 %. Wniosek ten był oparty na 5 wybranych producentach wspólnotowych, a 2004 r. został wybrany jako reprezentatywny, ponieważ obowiązujące środki antydumpingowe były częściowo skuteczne w niwelowaniu skutków przywozu po cenach dumpingowych.

(354) Dochodzenie wykazało jednakże, że stopa rentowności osiągnięta nawet przez wspomnianych 5 wybranych producentów wspólnotowych była dużo niższa niż rzezon 10,8 %. Ponadto 2004 r. nie był uważany za odpowiedni okres do takiej oceny, gdyż miał wtedy miejsce dumping wyrządzający szkodę.

(355) W poprzednim dochodzeniu przyjęto, opierając się na danych z 1997 i 1998 r., że odpowiedni poziom marży zysku, którą mógł osiągnąć przemysł wspólnotowy przy braku wyrządzającego szkodę dumpingu, wynosił 5 % obrotu. Ponieważ informacje te nie były najnowsze, użyto innych źródeł, aby przekonać się czy nadal były one adekwatne. Po pierwsze, spawane rury są bardzo dojrzałym produktem, którego proces wytwarzania niewiele zmienił się od 1997 r. Po drugie, stopy rentowności podane w ostatnich danych dostępnych w bazie danych BACH, a dotyczących wielu przedsiębiorstw produkujących wyroby metalowe, oscylują wokół 5 %.

(356) Wywnioskowano zatem, że stopa rentowności na poziomie 5 % nadal jest adekwatna dla tego produktu.

(357) Cenę niewyrządzającą szkody ustalono poprzez dodanie normalnego zysku, wyliczonego tak jak powyżej, do kosztów produkcji dla każdego typu produktu. Różnice pomiędzy ceną niewyrządzającą szkody i ceną eksportową tego samego typu produktu zostały następnie wyrażone jako odsetek całkowitej wartości importowej CIF.

(358) Należy przypomnieć, że żadnej z chińskich współpracujących przedsiębiorstw eksportujących nie przyznano MET ani IT i w związku z tym wyliczono ogólnokrajowy margines szkody. Wyliczenia oparte były na współpracujących producentach eksportujących. Dane dla jednego chińskiego eksportera zostały wyłączone z tych obliczeń z powodu dostarczenia Komisji niekompletnych danych PCN.

(359) Dla Białorusi również obliczono, w wyniku braku wystarczającej współpracy, ogólnokrajowe cło na podstawie cen przywozowych niemieckiego importera, tak jak wspomniano w motywie 95.

(360) W przypadku Rosji współpracującym producentom eksportującym przyznano indywidualne marginesy szkody. Dla przedsiębiorstw niewspółpracujących, biorąc pod uwagę, że poziom współpracy wynosił ponad 80 %, ogólnokrajowy margines szkody ustalono na poziomie najwyższego marginesu szkody spośród przedsiębiorstw współpracujących.

(361) W świetle powyższych wniosków wyliczono następujące marginesy szkody:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines szkody (%)
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	90,6
Rosja	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company oraz Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works oraz Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	20,5
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	20,5
Białoruś	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,1

2. CŁA OSTATECZNE

(362) W świetle powyższych faktów i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, uważa się, że ostateczne środki antydumpingowe powinny być nałożone na przywóz pochodzący z ChRL, Rosji i Białorusi w wysokości najniższych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.

(363) Na podstawie powyższego, proponowane cła ostateczne są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	90,6
Rosja	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company oraz Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works oraz Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	10,1
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	20,5
Białoruś	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,1

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej o okrągłym przekroju poprzecznym i o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 168,3 mm, z wyjątkiem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu, rur okładzinowych i przewodów rurowych, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, rur precyzyjnych oraz rur i przewodów rurowych z zamocowanym wyposażeniem odpowiednich do przesyłania gazów lub cieczy do stosowania w cywilnych statkach powietrznych, objęte kodami CN ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 i ex 7306 30 77 (kody TARIC 7306 30 41 20, 7306 30 49 20, 7306 30 72 80 i 7306 30 77 80) i pochodzące z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Tajlandii i Ukrainy.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocłeniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 powyżej i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Tajlandia	Saha Thai Steel Pipe Co. Ltd	21,7	A405
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	35,2	A999
Ukraina	OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant oraz OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant	10,7	A345
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	44,1	A999
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	90,6	—
Rosja	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company oraz Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8	A892
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works oraz Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	10,1	A893
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	20,5	A999
Białoruś	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,1	—

3. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Bośni i Hercegowiny zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 3

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Turcji zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 16 grudnia 2008

W imieniu Rady
R. BACHELOT-NARQUIN
Przewodniczący

NOTA DO CZYTELNIKA

Institucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.